

Službeni list

Europske unije

C 277

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.

21. kolovoza 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 277/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 277/02	Predmet C-258/14: Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunjska) – Eugenia Florescu i dr. protiv Casa Județeană de Pensii Sibiu i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 143. UFEU a — Poteškoće u odnosu na platnu bilancu države članice — Financijska pomoć Europske unije — Protokol sporazuma između Europske unije i države članice korisnice — Socijalna politika — Načelo jednakog postupanja — Nacionalno zakonodavstvo kojim se zabranjuje kumuliranje starosne mirovine ostvarene u javnoj službi i prihoda od nesamostalnog rada od obavljanja djelatnosti u javnoj instituciji — Razlika u postupanju prema osobama čije je trajanje mandata propisano Ustavom i profesionalnim sucima) . .	2
2017/C 277/03	Predmet C-368/15: Presuda Suda (šesto vijeće) od 15. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – postupak koji je pokrenuo Ilves Jakelu Oy (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 97/67/EZ — Članak 9. — Sloboda pružanja usluga — Poštanske usluge — Pojmovi univerzalne usluge i osnovnih zahtjeva — Opća i pojedinačna ovlaštenja — Ovlaštenje za pružanje poštanskih usluga prilikom provedbe ugovora o kojima se pojedinačno pregovaralo — Nametnuti uvjeti)	3

HR

Zbog zaštite osobnih podataka, neke informacije sadržane u ovoj objavi više ne mogu biti prikazane, pa je stoga objavljena njena nova autentična verzija.

2017/C 277/04	Predmet C-436/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 15. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūra protiv „Alytaus regiono atliekų tvarkymo centras“ UAB (Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita financijskih interesa Europske unije — Uredba (EZ, Euratom) br. 2988/95 — Članak 3. stavak 1. — Financiranje iz Kohezijskog fonda — Projekt razvoja regionalnog sustava za gospodarenje otpadom — Nepravilnosti — Pojam „višegodišnji program“ — Konačni završetak višegodišnjeg programa — Rok zastare)	4
2017/C 277/05	Predmet C-513/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 15. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – postupak koji je pokrenuo „Agrodetalė“ UAB (Zahtjev za prethodnu odluku — Unutarnje tržište — EZ homologacija tipa — Direktiva 2003/37/EZ — Područje primjene — Traktori za poljoprivredu i šumarstvo — Stavljanje na tržište i registracija u Europskoj uniji rabljenih vozila uvezenih iz treće zemlje — Pojmovi „novo vozilo“ i „stavljanje u uporabu“)	5
2017/C 277/06	Predmet C-549/15: Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Förvaltningsrätten i Linköping – Švedska) – E.ON Biofor Sverige AB protiv Statens energimyndighet (Zahtjev za prethodnu odluku — Promicanje energije iz obnovljivih izvora — Biogoriva namijenjena prometu — Direktiva 2009/28/EZ — Članak 18. stavak 1. — Sustav „masene bilance“ čija je svrha osigurati da bioplin poštuje propisane kriterije održivosti — Valjanost — Članci 34. i 114. UFEU-a — Nacionalni propisi koji zahtijevaju da se masena bilanca izvrši na točno određenoj lokaciji — Praksa nadležnog nacionalnog tijela kojom se prihvaća da taj uvjet može biti ispunjen ako se održivi bioplin prenosi putem nacionalne plinske mreže — Odluka navedenog tijela kojom se isključuje mogućnost da se taj isti uvjet može ispuniti uvozom održivog bioplina iz drugih država članica putem nacionalnih međusobno povezanih plinskih mreža — Slobodno kretanje robe)	5
2017/C 277/07	Predmet C-587/15: Presuda Suda (prvo vijeće) od 15. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras protiv Gintarasa Dockeyvičiaus, Jurgite Dockeyvičienė (Zahtjev za prethodnu odluku — Osiguranje od građanskopravne odgovornosti za upotrebu motornih vozila — Nezgoda do koje je došlo 2006. između vozila koja se uobičajeno nalaze u različitim državama članicama — Unutarnji propisi Vijeća nacionalnih ureda za osiguranje država članica — Nenadležnost Suda — Direktiva 2009/103/EZ — Neprimjenjivost ratione temporis — Direktive 72/166/EEZ, 84/5/EEZ i 2000/26/EZ — Neprimjenjivost ratione materiae — Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Neprimjenjivost — Nprovedba prava Unije)	6
2017/C 277/08	Predmet C-591/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales) Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited protiv Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs, Her Majesty’s Treasury (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 355. točka 3. UFEU-a — Status Gibraltara — Članak 56. UFEU-a — Sloboda pružanja usluga — Potpuno unutarnja situacija — Nedopuštenost)	7
2017/C 277/09	Predmet C-610/15: Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Stichting Brein protiv Ziggo BV, XS4ALL Internet BV (Zahtjev za prethodnu odluku — Intelektualno i industrijsko vlasništvo — Direktiva 2001/29/EZ — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i drugih srodnih prava — Članak 3. stavak 1. — Priopćavanje javnosti — Pojam — Internetska platforma za razmjenu datoteka — Dijeljenje zaštićenih datoteka, bez ovlaštenja nositelja)	8

2017/C 277/10	Predmet C-621/15: Presuda Suda (drugo vijeće) od 21. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – N. W, L. W, C. W protiv Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine, Carpimko (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 85/374/EEZ — Odgovornost za neispravne proizvode — Članak 4. — Farmaceutski laboratoriji — Cjepivo protiv hepatitisa B — Multipla skleroza — Dokazi neispravnosti cjepiva i uzročne veze između neispravnosti i nastale štete — Teret dokazivanja — Dokazna sredstva — Nedostatak znanstvenog konsenzusa — Ozbiljne, precizne i dosljedne indicije koje treba ocijeniti sudac koji odlučuje o meritumu — Dopuštenost — Pretpostavke)	8
2017/C 277/11	Predmet C-678/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Mohammad Zadeh Khorassani protiv Kathrin Pflanz (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2004/39/EZ — Tržišta financijskih instrumenata — Članak 4. stavak 1. točka 2. — Pojam 'investicijske usluge' — Prilog I. odjeljak A točka 1. — Zaprimanje i prijenos naloga u vezi s jednim ili više financijskih instrumenata — Moguće uključivanje posredovanja s ciljem sklapanja ugovora o upravljanju portfeljima)	9
2017/C 277/12	Predmet C-685/15: Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austrija) – Online Games Handels GmbH i dr. protiv Landespolizeidirektion Oberösterreich (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 49. UFEU a — Sloboda poslovnog nastana — Članak 56. UFEU a — Sloboda pružanja usluga — Igre na sreću — Ograničavajući propis države članice — Upravne kazne — Važni razlozi u općem interesu — Proporcionalnost — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Nacionalni propis koji predviđa obvezu suda da po službenoj dužnosti ispita elemente o kojima odlučuje u okviru postupka pokrenutog povodom upravnog prekršaja — Usklađenost)	10
2017/C 277/13	Predmet C-9/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 21. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Kehl – Njemačka) – kazneni postupak protiv A (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Uredba (EZ) br. 562/2006 — Zakonik Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) — Članci 20. i 21. — Prelazak preko unutarnjih granica — Kontrole unutar državnog područja — Nacionalni propis kojim se dopuštaju kontrole radi utvrđivanja identiteta osoba zaustavljenih u području od 30 kilometara od zajedničke granice s drugim državama ugovornicama Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma — Mogućnost provođenja kontrole neovisno o ponašanju dotične osobe ili postojanju specifičnih okolnosti — Nacionalni propis koji dopušta određene mjere kontrole osoba u krugu željezničkih kolodvora)	10
2017/C 277/14	Predmet C-19/16 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 15. lipnja 2017. — Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd protiv Europske komisije, Vijeća Europske unije (Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) — Borba protiv terorizma — Posebne mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaidom i talibanima — Uredba (EZ) br. 881/2002 — Zamrzavanje sredstava i gospodarskih resursa fizičkih i pravnih osoba uvrštenih na popis koji je utvrdio Odbor Ujedinjenih naroda za sankcije — Ponovno uvrštenje imena tih osoba na popis koji se nalazi u Prilogu I. Uredbi br. 881/2002 nakon poništenja prvotnog uvrštenja — Prestanak postojanja pravne osobe tijekom postupka — Stranačka sposobnost)	11
2017/C 277/15	Predmet C-20/16: Presuda Suda (deseto vijeće) od 22. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) — Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel protiv Finanzamt Offenburg (Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje radnika — Prihod ostvaren u državi članici koja nije država članica boravišta — Metoda izuzimanja uz pridržaj progresivnosti u državi članici boravišta — Doprinosi za mirovinsko i zdravstveno osiguranje oduzeti od dohodaka ostvarenih u državi članici koja nije država članica boravišta — Odbitak tih doprinosa — Uvjet koji se odnosi na nepostojanje izravne veze s prihodima izuzetima od poreza)	12

2017/C 277/16	Predmet C-26/16: Presuda Suda (deveto vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda protiv Autoridade Tributária e Aduaneira (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 138. stavak 2. točka (a) — Uvjeti za izuzeće isporuke novog prijevoznog sredstva unutar Zajednice — Boravište kupca u državi članici odredišta — Privremena registracija u državi članici odredišta — Rizik od utaje poreza — Dobra vjera prodavatelja — Obveza prodavatelja da postupi s dužnom pažnjom)	12
2017/C 277/17	Predmet C-38/16: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Ujedinjena Kraljevina) – Compass Contract Services Limited protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Povrat neosnovano plaćenog PDV-a — Pravo na odbitak PDV-a — Detaljna pravila — Načela jednakog postupanja i porezne neutralnosti — Načelo djelotvornosti — Nacionalni propis kojim se uvodi rok zastare)	13
2017/C 277/18	Predmet C-49/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 22. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Unibet International Ltd. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala (Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno pružanje usluga — Ograničenja — Uvjeti za dodjelu koncesije za priređivanje internetskih igara na sreću — Praktična nemogućnost ishođenja takve dozvole za privatne priređivače s poslovnim nastanom u drugim državama članicama)	14
2017/C 277/19	Predmet C-75/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Ordinario di Verona – Italija) – Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli protiv Banco Popolare – Società Cooperativa (Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Postupci alternativnog rješavanja sporova (ARS) — Direktiva 2008/52/EZ — Direktiva 2013/11/EU — Članak 3. stavak 2. — Prigovor potrošača u okviru postupka za izdavanje platnog naloga koji je pokrenula kreditna institucija — Pravo pristupa pravosudnom sustavu — Nacionalni propis koji predviđa obvezni postupak mirenja — Obvezno zastupanje po odvjetniku — Pretpostavka dopuštenosti sudskog postupka)	15
2017/C 277/20	Predmet C-126/16: Presuda Suda (treće vijeće) od 22. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Midden-Nederland – Nizozemska) – Federatie Nederlandse Vakvereniging i dr. protiv Smallsteps BV (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2001/23/EZ — Članci 3. do 5. — Prijenosi poduzeća — Zaštita prava radnika — Iznimke — Postupak u slučaju insolventnosti — „Pre-pack” — Preživljavanje poduzeća)	15
2017/C 277/21	Predmet C-249/16: Presuda Suda (treće vijeće) od 15. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Saale Kareda protiv Stefana Benkőa (Zahtjev za prethodnu odluku — Sudska nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 7. točka 1. — Pojmovi „stvari povezane s ugovorom” i „ugovor o pružanju usluga” — Regresni zahtjev između solidarnih sudužnika iz ugovora o kreditu — Određivanje mjesta ispunjenja ugovora o kreditu)	16
2017/C 277/22	Predmet C-279/16 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 15. lipnja 2017. – Kraljevina Španjolska protiv Europske komisije, Republike Latvije (Žalba — Tužba za poništenje — EFSJP, EFJP i EPFRR — Troškovi isključeni iz financiranja Europske unije — Troškovi Kraljevine Španjolske)	17
2017/C 277/23	Predmet C-349/16: Presuda Suda (osmo vijeće) od 15. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgija) – T.KUP SAS protiv Belgische Staat (Zahtjev za prethodnu odluku — Damping — Uredba (EZ) br. 1472/2006 — Uvoz određene obuće s gornjištima od kože podrijetlom iz Kine i Vijetnama — Valjanost Provedbene uredbe (EU) br. 1294/2009 — Postupak revizije antidampinskih mjera koje istječu — Nepovezani uvoznici — Odabir uzoraka — Interes Europske unije)	17

2017/C 277/24	Predmet C-422/16: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Trier – Njemačka) – Verband Sozialer Wettbewerb eV protiv TofuTown.com GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička organizacija tržišta poljoprivrednih proizvoda — Uredba (EU) br. 1308/2013 — Članak 78. i Prilog VII. dio III. — Odluka 2010/791/EU — Definicije, oznake i prodajne oznake — „Mlijeko” i „mliječni proizvodi” — Oznake korištene za promociju i stavljanje na tržište čisto biljnih proizvoda)	18
2017/C 277/25	Spojeni predmeti C-444/16 i C-445/16: Presuda Suda (deveto vijeće) od 15. lipnja 2017. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Cour d’appel de Mons – Belgija) – Immo Chiaradia SPRL (C-444/16), Docteur De Bruyne SPRL (C-445/16) protiv État belge (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 78/660/EEZ — Godišnji financijski izvještaji za određene vrste trgovačkih društava — Načelo istinitog i poštenog prikaza — Načelo u skladu s kojim procjena treba biti izvršena na razumnoj osnovi — Društvo izdavatelj dioničke opcije koje prodajnu cijenu opcije knjiži u financijskoj godini u kojoj je opcija realizirana ili po završetku razdoblja njezine valjanosti)	19
2017/C 277/26	Predmet C-449/16: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 21. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte d’appello di Genova – Italija) – Kerly Del Rosario Martinez Silva protiv Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Comune di Genova (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EZ) br. 883/2004 — Članak 3. — Obiteljska davanja — Direktiva 2011/98/EU — Članak 12. — Pravo na jednako postupanje — Državljeni treće zemlje koji su nositelji jedinstvene dozvole)	19
2017/C 277/27	Predmet C-662/16 P: Žalba koju je 21. prosinca 2016. podnio Laboratoire de la mer protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 18. listopada 2016. u predmetu T- 109/16: Laboratoire de la mer protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	20
2017/C 277/28	Predmet C-37/17 P: Žalba koju je 24. siječnja 2017. podnio Rudolf Keil protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 15. prosinca 2016. u predmetu T-330/15, Rudolf Keil protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo	20
2017/C 277/29	Predmet C-87/17 P: Žalba koju je 17. veljače 2017. podnio CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 19. prosinca 2016. u predmetu T-655/16, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH protiv Suda Europske unije	20
2017/C 277/30	Predmet C-177/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. travnja 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italija) – Demarchi Gino S.a.s. protiv Ministero della Giustizia	21
2017/C 277/31	Predmet C-178/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. travnja 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italija) – Graziano Garavaldi protiv Ministero della Giustizia	21
2017/C 277/32	Predmet C-207/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. travnja 2017. uputila Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (Italija) – Rotho Blaas Srl protiv Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	22
2017/C 277/33	Predmet C-216/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl protiv Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST) i dr.	23
2017/C 277/34	Predmet C-270/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2017. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) – Openbaar Ministerie protiv Tadasa Tupikasa	24

2017/C 277/35	Predmet C-271/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2017. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) – Openbaar Ministerie protiv Sławomira Andrzeja Zdźaszeka	24
2017/C 277/36	Predmet C-272/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2017. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – K. M. Zyla protiv Staatssecretaris van Financiën	25
2017/C 277/37	Predmet C-322/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2017. uputio High Court (Irska) – Eugen Bogatu protiv Minister for Social Protection	26
2017/C 277/38	Predmet C-323/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2017. uputio High Court (Irska) – People Over Wind, Peter Sweetman protiv Coillte Teoranta	26
2017/C 277/39	Predmet C-345/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. lipnja 2017. uputio Augstākā tiesa (Latvija) – Sergejs Buvids	27
2017/C 277/40	Predmet C-382/17: Tužba podnesena 26. lipnja 2017. – Europska komisija protiv Portugalske Republike	27
2017/C 277/41	Predmet C-383/17: Tužba podnesena 26. lipnja 2017. – Europska komisija protiv Portugalske Republike	28
2017/C 277/42	Predmet C-415/17: Tužba podnesena 10. Srpnja 2017. – Europska komisija protiv Republike Hrvatske	28

Opći sud

2017/C 277/43	Predmet T-67/14: Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2017. – Viraj Profiles protiv Vijeća „Damping — Uvoz određenih žica od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Indije — Utvrđenje troškova proizvodnje — Troškovi prodaje, administrativni troškovi i drugi opći troškovi — Obveza obrazlaganja — Šteta — Uzročna veza — Pritužba — Pokretanje ispitnog postupka — Očita pogreška u ocjeni”	30
2017/C 277/44	Predmet T-74/14: Presuda Općeg suda od 6. srpnja 2017. – Francuska protiv Komisije „Državne potpore — Potpore koje je Francuska provela u korist SNCM-a — Potpore za restrukturiranje i mjere donesene u vezi s privatizacijskim planom — Kriterij privatnog investitora u tržišnom gospodarstvu — Odluka kojom se potpore proglašavaju nezakonitima i nespojivima — Ponovno pokretanje formalnog istražnog postupka — Obveza obrazlaganja”	30
2017/C 277/45	Predmet T-343/14: Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2017. – Cipriani protiv EUIPO-a – Hotel Cipriani (CIPRIANI) „Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije CIPRIANI — Nepostojanje zle vjere — Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje povrede prava na ime poznate osobe — Članak 53. stavak 2. točka (a) Uredbe br. 207/2009”	31
2017/C 277/46	Predmet T-1/15: Presuda Općeg suda od 6. srpnja 2017. – SNCM protiv Komisije „Državne potpore — Potpore koje je Francuska provela u korist SNCM-a — Potpore za restrukturiranje i mjere donesene u vezi s privatizacijskim planom — Kriterij privatnog investitora u tržišnom gospodarstvu — Odluka kojom se potpore proglašavaju nezakonitima i nespojivima s unutarnjim tržištem — Socijalna politika država članica — Ponovno pokretanje formalnog istražnog postupka — Obveza obrazlaganja — Jednako postupanje — Članak 41. Povelje o temeljnim pravima”	32
2017/C 277/47	Predmet T-215/15: Presuda Općeg suda od 7. srpnja 2017. – Azarov protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju mjere zamrzavanja financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu — Obveza obrazlaganja — Prava obrane — Pravo na vlasništvo — Pravo obavljanja gospodarske djelatnosti — Proporcionalnost — Zloupotreba ovlasti — Načelo dobre uprave — Očita pogreška u ocjeni”)	32

2017/C 277/48	Predmet T-221/15: Presuda Općeg suda od 7. srpnja 2017. – Arbuzov protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju mjere zamrzavanja financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu — Načelo dobre uprave — Prava obrane — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Pravo na vlasništvo”)	33
2017/C 277/49	Predmet T-234/15: Presuda Općeg suda od 4. srpnja 2017. – Systema Teknolotzis protiv Komisije („Sedmi okvirni program za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007.-2013.) — Sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava za projekte PlayMancer, Mobiserv i PowerUp — Članak 299. UFEU-a — Odluka koja je izvršna isprava — Tužba za poništenje — Akt koji se može pobijati — Dopuštenost — Proporcionalnost — Obveza dužne pažnje — Obveza obrazlaganja”) . .	34
2017/C 277/50	Predmet T-287/15: Presuda Općeg suda od 28. lipnja 2017. – Tayto Group protiv EUIPO-a – MIP Metro (real) („Žig Europske unije — Postupak povodom opoziva — Figurativni žig Europske unije real — Stvarna uporaba — Oblik koji se razlikuje u elementima koji ne mijenjaju razlikovni karakter — Članak 15. stavak 1. podstavak 2. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Uporaba žiga od strane treće osobe — Članak 15. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 — Dokaz stvarne uporabe — Članak 15. stavak 1. i članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 207/2009 — Obveza obrazlaganja”)	34
2017/C 277/51	Predmet T-333/15: Presuda Općeg suda od 28. lipnja 2017. – Josel protiv EUIPO-a – Nationale-Nederlanden Nederland (NN) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig NN — Raniji nacionalni verbalni žig NN — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje stvarne uporabe ranijeg žiga — Članak 15. stavak 1. drugi podstavak točka (a) i članak 42. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Oblik koji se razlikuje u elementima koji mijenjaju razlikovni karakter”)	35
2017/C 277/52	Predmet T-392/15: Presuda Općeg suda od 4. srpnja 2017. – European Dynamics Luxembourg i dr. protiv Agencije Europske unije za željeznice („Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Pružanje vanjskih usluga za razvoj informatičkog sustava Agencije Europske unije za željeznice — Rangiranje ponuditeljeve ponude — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Obveza obrazlaganja — Izuzetno niska ponuda”)	36
2017/C 277/53	Predmet T-623/15: Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2017. – Lidl Stiftung protiv EUIPO-a (JEDE FLASCHE ZÄHLT!) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije JEDE FLASCHE ZÄHLT! — Žig koji se sastoji od reklamnog slogana — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”) . . .	36
2017/C 277/54	Predmet T-3/16: Presuda Općeg suda od 5. srpnja 2017. – Allstate Insurance protiv EUIPO-a (DRIVEWISE) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije DRIVEWISE — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i članak 7. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 75. Uredbe br. 207/2009” .	37
2017/C 277/55	Predmet T-27/16: Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2017. – Ujedinjena Kraljevina protiv Komisije („EFJP i EPFR — Izdaci isključeni iz financiranja — Voće i povrće — Pogreška koja se tiče prava — Članak 3. stavci 1. i 3. Uredbe (EZ) br. 1433/2003 — Članak 52. stavci 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 1580/2007 — Načelo zakonitosti — Pravna sigurnost — Jednako postupanje — Načelo nediskriminacije — Obveza obrazlaganja”)	37

2017/C 277/56	Predmet T-63/16: Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2017. – E-Control protiv ACER („Energija — Uvjeti za pristup mreži za prekograničnu razmjenu električne energije — Odluke nacionalnih regulatornih tijela o odobrenju metoda dodjele prekograničnog prijenosnog kapaciteta — Usklađenost s Uredbom (EZ) br. 714/2009 — Mišljenje ACER-a — Pojam odluke protiv koje se ACER-u može podnijeti žalba — Članak 19. Uredbe (EZ) br. 713/2009 — Odluke ACER-ova Odbora za žalbe o odbacivanju žalbe kao nedopuštene — Pogreška koja se tiče prava — Obveza obrazlaganja”)	38
2017/C 277/57	Predmet T-81/16: Presuda Općeg suda od 4. srpnja 2017. – Pirelli Tyre protiv EUIPO-a (dvije zakrivljene linije smještene na boku gume) „Žig Europske unije — Prijava žiga Europske unije koji prikazuje dvije zakrivljene linije na boku gume — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 — Članak 76. Uredbe br. 207/2009”	39
2017/C 277/58	Predmet T-90/16: Presuda Općeg suda od 4. srpnja 2017. – Murphy protiv EUIPO-a – Nike Innovate (Narukvica elektroničkog sata) „Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje ništavosti — Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje narukvicu elektroničkog sata — Raniji dizajn Zajednice — Razlog za ništavost — Individualni karakter — Drugačiji ukupni dojam — Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002 — Obveza obrazlaganja — Članak 62. Uredbe br. 6/2002” . . .	39
2017/C 277/59	Predmet T-306/16: Presuda Općeg suda od 5. srpnja 2017. – Gamet protiv EUIPO-a – „Metal-Bud II” Robert Gubała (Kvaka za vrata) „Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje kvaku za vrata — Raniji dizajn — Razlog ništavosti — Nedostatak individualnog karaktera — Stupanj slobode dizajnera — Nedostatak drugačijeg ukupnog dojma — Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002 — Dokazi izneseni u prilog prigovoru koji su podneseni nakon isteka za to predviđenog roka — Podnošenje dokaza prvi put pred žalbenim vijećem — Diskrecijska ovlast žalbenog vijeća — Članak 63. Uredbe br. 6/2002”	40
2017/C 277/60	Predmet T-359/16: Presuda Općeg suda od 7. srpnja 2017. – Axel Springer protiv EUIPO-a – Stiftung Warentest (TestBild) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju verbalnog žiga Europske unije TestBild — Raniji nacionalni figurativni žigovi test — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost proizvoda i usluga — Sličnost znakova — Svojeviti razlikovni karakter — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	41
2017/C 277/61	Predmet T-406/16: Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2017. – Dogg Label protiv EUIPO-a – Chemoul (JAPRAG) „Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije JAPRAG — Nacionalni figurativni raniji žig JAPAN-RAG — Relativni razlog za odbijanje — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) br. 207/2009”	41
2017/C 277/62	Spojeni predmeti T-427/16 do T-429/16: Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2017. – Martín Osete protiv EUIPO-a – Rey (AN IDEAL WIFE E.A.) („Žig Europske unije — Postupak povodom opoziva — Verbalni žigovi Europske unije AN IDEAL WIFE, AN IDEAL LOVER i AN IDEAL HUSBAND — Nepostojanje stvarne uporabe žigova — Članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje opravdanog razloga za neuporabu”)	42
2017/C 277/63	Predmet T-448/16: Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2017. – Mr. Kebab protiv EUIPO-a – Mister Kebab (Mr. KEBAB) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Mr. KEBAB — Raniji španjolski figurativni žig MISTER KEBAB — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	43

2017/C 277/64	Predmet T-470/16: Presuda Općeg suda od 28. lipnja 2017. – X-cen-tek protiv EUIPO-a (Prikaz trokuta) („Žig Europske unije — Prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje trokut — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	43
2017/C 277/65	Predmet T-479/16: Presuda Općeg suda od 28. lipnja 2017. – Colgate-Palmolive protiv EUIPO-a (AROMASENSATIONS) („Žig Europske unije — Prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije AROMASENSATIONS — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	44
2017/C 277/66	Predmet T-506/16: Presuda Općeg suda od 6. srpnja 2017. – Bodson i dr. protiv EIB-a „Javna služba — Osoblje EIB-a — Ugovorna narav radnog odnosa — Primici — Reforma EIB-ovog sustava primitaka od rada i rasta plaća — Legitimna očekivanja — Pravna sigurnost — Očita pogreška u ocjeni — Proporcionalnost — Dužnost brižnog postupanja — Članak 11. stavak 3. Poslovnika EIB-a”	44
2017/C 277/67	Predmet T-508/16: Presuda Općeg suda od 6. srpnja 2017. – Bodson i dr. protiv Europske investicijske banke (EIB) „Javna služba — Osoblje EIB-a — Ugovorna narav radnog odnosa — Primici od rada — Reforma sustava premija — Legitimna očekivanja — Pravna sigurnost — Očita pogreška u ocjeni — Proporcionalnost — Dužnost brižnog postupanja — Članak 11. stavak 3. Poslovnika EIB-a — Jednako postupanje”	45
2017/C 277/68	Predmet T-282/17: Tužba podnesena 11. svibnja 2017. – UI (*) protiv Vijeća	46
2017/C 277/69	Predmet T-338/17: Tužba podnesena 30. svibnja 2017. – Air France protiv Komisije	46
2017/C 277/70	Predmet T-377/17: Tužba podnesena 15. lipnja 2017. – SQ protiv EIB-a	48
2017/C 277/71	Predmet T-399/17: Tužba podnesena 28. lipnja 2017. – Dalli protiv Komisije	49
2017/C 277/72	Predmet T-402/17: Tužba podnesena 27. lipnja 2017. – Vienna International Hotelmanagement protiv EUIPO-a (Vienna House)	50
2017/C 277/73	Predmet T-403/17: Tužba podnesena 27. lipnja 2017. – Vienna International Hotelmanagement protiv EUIPO-a (VIENNA HOUSE)	51
2017/C 277/74	Predmet T-411/17: Tužba podnesena 30. lipnja 2017. – Landesbank Baden-Württemberg protiv SRB-a	51
2017/C 277/75	Predmet T-413/17: Tužba podnesena 29. lipnja 2017. – Karl Storz protiv EUIPO-a (3D)	52
2017/C 277/76	Predmet T-414/17: Tužba podnesena 3. srpnja 2017. – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank protiv SRB-a	53
2017/C 277/77	Predmet T-416/17: Tužba podnesena 3. srpnja 2017. – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi protiv EUIPO-a – Papouis Dairies (fino)	53
2017/C 277/78	Predmet T-417/17: Tužba podnesena 3. srpnja 2017. – Cipar protiv EUIPO-a – Papouis Dairies (fino Cyprus Halloumi Cheese)	54
2017/C 277/79	Predmet T-418/17: Tužba podnesena 4. srpnja 2017. – Eduard Meier protiv EUIPO-a – Calzaturificio Elisabet (Safari Club)	55
2017/C 277/80	Predmet T-419/17: Tužba podnesena 4. srpnja 2017. – Mendes protiv EUIPO-a – Actial Farmaceutica (VSL#3)	55
2017/C 277/81	Predmet T-420/17: Tužba podnesena 10. srpnja 2017. – Portigon protiv SRB-a	56
2017/C 277/82	Predmet T-425/17: Tužba podnesena 3. srpnja 2017. – Capo d’Anzio protiv Komisije	57

2017/C 277/83	Predmet T-426/17: Tužba podnesena 5. srpnja 2017. – Item Industrietechnik protiv EUIPO-a (EFUSE)	59
2017/C 277/84	Predmet T-427/17: Tužba podnesena 5. srpnja 2017. – Item Industrietechnik protiv EUIPO-a (EFUSE)	59
2017/C 277/85	Predmet T-428/17: Tužba podnesena 11. srpnja 2017. – Alpine Welten Die Bergführer protiv EUIPO-a (ALPINEWELTEN Die Bergführer)	60
2017/C 277/86	Predmet T-778/15: Rješenje Općeg suda od 29. lipnja 2017. – It Works protiv EUIPO-a – KESA Holdings Luxembourg (IT it WORKS)	60
2017/C 277/87	Predmet T-53/17: Rješenje Općeg suda od 30. lipnja 2017. – Austrian Power Grid protiv ACER-a . .	61

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije**(2017/C 277/01)***Posljednja objava**

SL C 269, 14.8.2017.

Prethodne objave

SL C 256, 7.8.2017.

SL C 249, 31.7.2017.

SL C 239, 24.7.2017.

SL C 231, 17.7.2017.

SL C 221, 10.7.2017.

SL C 213, 3.7.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunjska) – Eugenia Florescu i dr. protiv Casa Județeană de Pensii Sibiu i dr.

(Predmet C-258/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 143. UFEU a — Poteškoće u odnosu na platnu bilancu države članice — Financijska pomoć Europske unije — Protokol sporazuma između Europske unije i države članice korisnice — Socijalna politika — Načelo jednakog postupanja — Nacionalno zakonodavstvo kojim se zabranjuje kumuliranje starosne mirovine ostvarene u javnoj službi i prihoda od nesamostalnog rada od obavljanja djelatnosti u javnoj instituciji — Razlika u postupanju prema osobama čije je trajanje mandata propisano Ustavom i profesionalnim sucima)

(2017/C 277/02)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Alba Iulia

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Eugenia Florescu, Ioan Poiană, Cosmina Diaconu (u svojstvu nasljednice pokojnog Bădilă Mircee), Anca Vidrighin (u svojstvu nasljednice pokojnog Bădilă Mircee), Eugenia Elena Bădilă (u svojstvu nasljednice pokojnog Bădilă Mircee)

Tuženici: Casa Județeană de Pensii Sibiu, Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Statul român, Ministerul Finanțelor Publice

Izreka

1. Protokol Sporazuma između Europske zajednice i Rumunjske, sklopljen u Bukureštu i Bruxellesu 23. lipnja 2009., treba smatrati aktom institucije Unije, u smislu članka 267. UFEU-a, koji može biti podvrgnut tumačenju Suda Europske unije.
2. Protokol Sporazuma između Europske zajednice i Rumunjske, sklopljen u Bukureštu i Bruxellesu 23. lipnja 2009., treba tumačiti na način da ne nalaže donošenje nacionalnog zakonodavstva poput onoga u glavnom postupku, koje propisuje zabranu kumuliranja neto mirovine u javnom sektoru s prihodima koji proizlaze iz obavljanja djelatnosti u javnim institucijama ako njezin iznos prelazi iznos prosječne nacionalne bruto plaće na temelju kojeg je utvrđen proračun državnog sustava socijalnog osiguranja.
3. Članak 6. UFEU-a i članak 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalno zakonodavstvo poput onoga u glavnom postupku, koje propisuje zabranu kumuliranja neto mirovine u javnom sektoru s prihodima koji proizlaze iz obavljanja djelatnosti u javnim institucijama ako njezin iznos prelazi određeni prag.

4. Članak 2. stavak 2. točku (b) Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da se ne primjenjuje na tumačenje nacionalnog zakonodavstva poput onoga u glavnom postupku, prema kojem se zabrana kumuliranja neto starosne mirovine s prihodima proizišlima iz obavljanja djelatnosti u javnim institucijama, koju ta odredba predviđa ako razina te mirovine prelazi razinu prosječne nacionalne bruto plaće na temelju koje je utvrđen proračun državnog sustava socijalne sigurnosti, primjenjuje na profesionalne suce, ali ne na osobe koje izvršavaju funkciju predviđenu nacionalnim Ustavom.

⁽¹⁾ SL C 292, 1. 9. 2014.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 15. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – postupak koji je pokrenuo Ilves Jakelu Oy

(Predmet C-368/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 97/67/EZ — Članak 9. — Sloboda pružanja usluga — Poštanske usluge — Pojmovi univerzalne usluge i osnovnih zahtjeva — Opća i pojedinačna ovlaštenja — Ovlaštenje za pružanje poštanskih usluga prilikom provedbe ugovora o kojima se pojedinačno pregovaralo — Nametnuti uvjeti)

(2017/C 277/03)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Ilves Jakelu Oy

uz sudjelovanje: Liikenne- ja viestintäministeriö

Izreka

1. Članak 9. stavak 1. Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga, kako je izmijenjena Direktivom 2008/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008., treba tumačiti na način da se usluge rukovanja poštanskim pošiljkama poput onih u glavnom postupku nalaze izvan okvira univerzalne usluge ako nije riječ o stalnom pružanju poštanskih usluga određene kvalitete na svim dijelovima državnog područja, uz prihvatljive cijene za sve korisnike. Pružanje poštanskih usluga koje su izvan okvira univerzalne usluge može se uvjetovati isključivo izdavanjem općeg ovlaštenja.
2. Članak 9. stavak 1. Direktive 97/67, kako je izmijenjena Direktivom 2008/6, treba tumačiti na način da se pružanje poštanskih usluga koje su izvan okvira univerzalne usluge može podvrgnuti zahtjevima poput onih iz članka 9. stavka 2. drugog podstavka druge alineje spomenute direktive, kako je izmijenjena.

⁽¹⁾ SL C 311, 21. 9. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 15. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūra protiv „Alytaus regiono atliekų tvarkymo centras” UAB

(Predmet C-436/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita financijskih interesa Europske unije — Uredba (EZ, Euratom) br. 2988/95 — Članak 3. stavak 1. — Financiranje iz Kohezijskog fonda — Projekt razvoja regionalnog sustava za gospodarenje otpadom — Nepravilnosti — Pojam „višegodišnji program” — Konačni završetak višegodišnjeg programa — Rok zastare)

(2017/C 277/04)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūra

Tuženik: „Alytaus regiono atliekų tvarkymo centras” UAB

uz sudjelovanje: Lietuvos Respublikos finansų ministerija, „Skirnuva” UAB, „Parama” UAB, „Alkesta” UAB, „Dzūkijos statyba” UAB

Izreka

1. Projekt poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, koji se sastoji od uspostave sustava gospodarenja otpadom u određenoj regiji i za čiju provedbu je planirano da će se odvijati nekoliko godina i financirati sredstvima Europske unije, obuhvaćen je pojmom „višegodišnji program”, u smislu članka 3. stavka 1. drugog podstavka druge rečenice Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica.
2. Članak 3. stavak 1. Uredbe br. 2988/95 treba tumačiti na način da rok zastare za nepravilnost počinjenu u okviru „višegodišnjeg programa”, poput projekta o kojem je riječ u glavnom postupku, počinje teći od dana kada je počinjena predmetna nepravilnost, u skladu s člankom 3. stavkom 1. prvim podstavkom Uredbe br. 2988/95, s tim da, ako je riječ o „stalnoj ili ponovljenoj” nepravilnosti, rok zastare teče od dana prestanka nepravilnosti, u skladu s člankom 3. stavkom 1. drugim podstavkom Uredbe br. 2988/95.

Usto, „višegodišnji program” smatra se „konačno završenim” u smislu članka 3. stavka 1. drugog podstavka druge rečenice Uredbe br. 2988/95 na dan završetka koji je predviđen za taj program, u skladu s pravilima kojima je uređen. Osobito, višegodišnji program uređen Uredbom Vijeća (EZ) br. 1164/94 o osnivanju Kohezijskog fonda, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća br. 1264/1999 od 21. lipnja 1999. i Uredbom Vijeća br. 1265/1999 od 21. lipnja 1999., kao i Aktom o uvjetima pristupanja Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Mađarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Slovačke Republike i prilagodbama ugovorâ na kojima se temelji Europska unija, treba smatrati „konačno završenim”, u smislu navedene odredbe, na dan koji je u odluci Europske komisije kojom se odobrava taj projekt naveden kao konačni datum za završetak radova i izvršenje plaćanja prihvatljivih izdataka koji se na njih odnose, ne dovodeći u pitanje eventualno produljenje u tom smislu, novom Komisijinom odlukom.

⁽¹⁾ SL C 337, 12. 10. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 15. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – postupak koji je pokrenuo „Agrodetalė” UAB

(Predmet C-513/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Unutarnje tržište — EZ homologacija tipa — Direktiva 2003/37/EZ — Područje primjene — Traktori za poljoprivredu i šumarstvo — Stavljanje na tržište i registracija u Europskoj uniji rabljenih vozila uvezenih iz treće zemlje — Pojmovi „novo vozilo” i „stavljanje u uporabu”)

(2017/C 277/05)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

„Agrodetalė” UAB

Izreka

1. Direktivu 2003/37/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o homologaciji traktora za poljoprivredu i šumarstvo, njihovih prikolica i priključnih vučenih strojeva, kao i njihovih sustava, sastavnih dijelova ili zasebnih tehničkih jedinica i o stavljanju izvan snage Direktive 74/150/EEZ, kako je izmijenjena Direktivom Komisije 2014/44/EU od 18. ožujka 2014., treba tumačiti na način da prvo stavljanje na tržište i registracija u državi članici rabljenih traktora uvezenih iz treće zemlje podliježu poštovanju tehničkih zahtjeva propisanih tom direktivom.
2. Članak 23. stavak 1. točku (b) Direktive 2003/37, kako je izmijenjena Direktivom 2014/44, treba tumačiti na način da se njezine odredbe primjenjuju na rabljena vozila kategorija T1, T2 i T3 koja su uvezena u Europsku uniju iz treće zemlje ako su u Uniji prvi put stavljena u uporabu nakon 1. srpnja 2009.

⁽¹⁾ SL C 414, 14. 12. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Förvaltningsrätten i Linköping – Švedska) – E.ON Biofor Sverige AB protiv Statens energimyndighet

(Predmet C-549/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Promicanje energije iz obnovljivih izvora — Biogoriva namijenjena prometu — Direktiva 2009/28/EZ — Članak 18. stavak 1. — Sustav „masene bilance” čija je svrha osigurati da bioplin poštuje propisane kriterije održivosti — Valjanost — Članci 34. i 114. UFEU-a — Nacionalni propisi koji zahtijevaju da se masena bilanca izvrši na točno određenoj lokaciji — Praksa nadležnog nacionalnog tijela kojom se prihvaća da taj uvjet može biti ispunjen ako se održivi bioplin prenosi putem nacionalne plinske mreže — Odluka navedenog tijela kojom se isključuje mogućnost da se taj isti uvjet može ispuniti uvozom održivog bioplina iz drugih država članica putem nacionalnih međusobno povezanih plinskih mreža — Slobodno kretanje robe)

(2017/C 277/06)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Förvaltningsrätten i Linköping

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: E.ON Biofor Sverige AB

Tuženik: Statens energimyndighet

Izreka

1. Članak 18. stavak 1. Direktive 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ, treba tumačiti na način da mu nije cilj stvoriti obvezu državama članicama da odobre uvoz putem njihovih nacionalnih međusobno povezanih mreža plinovoda održivog bioplina koji ispunjava kriterije održivosti iz članka 17. te direktive koji je namijenjen tomu da ga se upotrebljava kao biogorivo.
2. Ispitivanje drugog pitanja nije otkrilo elemente koji bi utjecali na valjanost članka 18. stavka 1. Direktive 2009/28.
3. Članak 34. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi odluka kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku, kojom nacionalno tijelo želi isključiti mogućnost da gospodarski subjekt provede sustav masene bilance u smislu članka 18. stavka 1. Direktive 2009/28 u pogledu održivog bioplina prenesenog putem međusobno povezanih nacionalnih mreža plinovoda na temelju odredbe koju je to tijelo donijelo i prema kojoj takvu masenu bilancu valja izvršiti na „točno određenoj lokaciji”, iako navedeno tijelo na osnovi te odredbe priznaje da se sustav masene bilance može provesti u pogledu održivog bioplina prenesenog putem nacionalne mreže plinovoda države članice čije je to tijelo.

⁽¹⁾ SL C 7, 11. 1. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 15. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras protiv Gintaras Dockeyvičius, Jurgite Dockeyvičienė

(Predmet C-587/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Osiguranje od građanskopravne odgovornosti za upotrebu motornih vozila — Nezgoda do koje je došlo 2006. između vozila koja se uobičajeno nalaze u različitim državama članicama — Unutarnji propisi Vijeća nacionalnih uredâ za osiguranje država članica — Nenadležnost Suda — Direktiva 2009/103/EZ — Neprimjenjivost *ratione temporis* — Direktive 72/166/EEZ, 84/5/EEZ i 2000/26/EZ — Neprimjenjivost *ratione materiae* — Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Neprimjenjivost — Neprovedba prava Unije)

(2017/C 277/07)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras

Tuženici: Gintaras Dockeyvičius, Jurgita Dockeyvičienė

Izreka

Sud nije nadležan za odlučivanje u prethodnom postupku o dijelu postavljenih pitanja suda koji je uputio zahtjev koji se odnosi na tumačenje Unutarnjih propisa Vijeća uredâ usvojenih Sporazumom sklopljenim 30. svibnja 2002. između nacionalnih ureda za osiguranje država članica Europskoga gospodarskog prostora i drugih pridruženih država, navedenim u prilogu Odluci Komisije 2003/564/EZ od 28. srpnja 2003. o primjeni Direktive Vijeća 72/166/EEZ u odnosu na provjere osiguranja od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila.

- Budući da se Direktiva 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti ne primjenjuje *ratione temporis* na spor u glavnom postupku,
- budući da se Direktiva Vijeća 72/166/EEZ od 24. travnja 1972. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti, kako je izmijenjena Direktivom 2005/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005., Direktiva Vijeća 84/5/EEZ od 30. prosinca 1983. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila, kako je izmijenjena Direktivom 2005/14, i Direktiva 2000/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. svibnja 2000. o usklađivanju zakona država članica koji se odnose na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila te o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ i 88/357/EEZ ne primjenjuju *ratione materiae* na ovaj spor, i slijedom toga,
- budući da se članak 47. Povelje, zbog neprimjene prava Unije u smislu njezina članka 51. stavka 1., također ne primjenjuje na navedeni spor,

navedene direktive i članak 47. Povelje treba tumačiti na način da im se, u ovom slučaju, ne protive posljedice koje proizlaze iz sudske prakse suda koji je uputio zahtjev, a prema kojoj je, u svrhe tužbe za naknadu štete, na Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras (Ured za osiguranje motornih vozila Republike Litve) teret dokazivanja u vezi sa svim elementima kojima se utvrđuje građanskopravna odgovornost tuženika u glavnom postupku za nezgodu koja se dogodila 20. srpnja 2006.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

(Predmet C-591/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 355. točka 3. UFEU-a — Status Gibraltara — Članak 56. UFEU-a — Sloboda pružanja usluga — Potpuno unutarnja situacija — Nedopuštenost)

(2017/C 277/08)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: The Queen, na zahtjev: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited

Tuženici: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

Izreka

Članak 355. točku 3. UFEU-a u vezi s člankom 56. UFEU-a, treba tumačiti na način da je pružanje usluga gospodarskih subjekata s poslovnim nastanom u Gibraltaru osobama s uobičajenim boravištem ili poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini, u pogledu prava Unije, situacija u kojoj su svi elementi ograničeni na jednu državu članicu.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Stichting Brein protiv Ziggo BV, XS4ALL Internet BV

(Predmet C-610/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Intelektualno i industrijsko vlasništvo — Direktiva 2001/29/EZ — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i drugih srodnih prava — Članak 3. stavak 1. — Priopćavanje javnosti — Pojam — Internetska platforma za razmjenu datoteka — Dijeljenje zaštićenih datoteka, bez ovlaštenja nositelja)

(2017/C 277/09)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stichting Brein

Tuženici: Ziggo BV, XS4ALL Internet BV

Izreka

Pojam „priopćavanje javnosti” u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da obuhvaća, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, stavljanje na raspolaganje i upravljanje na internetu platformom za razmjenu datoteka koja, indeksacijom metapodataka koji se odnose na zaštićena djela i omogućavanjem sredstva za pretraživanje, omogućuje korisnicima te platforme da lokaliziraju djela i da ih dijele u okviru mreže ravnopravnih članova (peer-to-peer).

⁽¹⁾ SL C 48, 8. 2. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 21. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – N. W, L. W, C. W protiv Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine, Carpimko

(Predmet C-621/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 85/374/EEZ — Odgovornost za neispravne proizvode — Članak 4. — Farmaceutski laboratoriji — Cjepivo protiv hepatitisa B — Multipla skleroza — Dokazi neispravnosti cjepiva i uzročne veze između neispravnosti i nastale štete — Teret dokazivanja — Dokazna sredstva — Nedostatak znanstvenog konsenzusa — Ozbiljne, precizne i dosljedne indicije koje treba ocijeniti sudac koji odlučuje o meritumu — Dopuštenost — Pretpostavke)

(2017/C 277/10)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: N. W, L. W, C. W

Tuženici: Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine, Carpimko

Izreka

1. Članak 4. Direktive Vijeća 85/374/EEZ od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni sustav dokazivanja kao što je onaj o kojemu je riječ u glavnom postupku na temelju kojeg sudac koji odlučuje o meritumu, kada se pred njim vodi postupak povodom tužbe kojom se dovodi u pitanje odgovornost proizvođača cjepiva zbog njegove navodne neispravnosti, pri izvršavanju diskrecijske ovlasti koja mu je u tom pogledu dodijeljena, može smatrati, unatoč zaključku da medicinskim istraživanjem nije utvrđena niti pobijena uzročna veza između primanja cjepiva i nastanka bolesti od koje oštećenik boluje, da su određeni činjenični elementi koje tužitelj navodi ozbiljne, precizne i dosljedne indicije na temelju kojih se može zaključiti da je cjepivo neispravno i da postoji uzročna veza između te neispravnosti i navedene bolesti. Ipak, nacionalni sudovi moraju paziti da pri njihovoj konkretnoj primjeni navedenog sustava dokazivanja ne dođe ni do kršenja pravila o teretu dokazivanja uvedenog navedenim člankom 4. ni do ugrožavanja djelotvornosti sustava odgovornosti uvedenog tom direktivom.
2. Članak 4. Direktive 85/374 treba tumačiti na način da mu se protivi sustav dokazivanja koji počiva na presumpcijama prema kojem će se, kada medicinskim istraživanjem nije utvrđena niti pobijena veza između primanja cjepiva i nastanka bolesti od koje oštećenik boluje, uzročna veza između neispravnosti koja se pripisuje cjepivu i štete koju je oštećenik pretrpio uvijek smatrati utvrđenom ako postoje određene unaprijed utvrđene činjenične indicije o uzročnosti.

(¹) SL C 48, 8. 2. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Mohammad Zadeh Khorassani protiv Kathrin Pflanz

(Predmet C-678/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2004/39/EZ — Tržišta financijskih instrumenata — Članak 4. stavak 1. točka 2. — Pojam „investicijske usluge” — Prilog I. odjeljak A točka 1. — Zaprimanje i prijenos naloga u vezi s jednim ili više financijskih instrumenata — Moguće uključivanje posredovanja s ciljem sklapanja ugovora o upravljanju portfeljima)

(2017/C 277/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mohammad Zadeh Khorassani

Tuženik: Kathrin Pflanz

Izreka

Članak 4. stavak 1. točku 2. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ u vezi s Prilogom I. odjeljkom A točkom 1. te direktive treba tumačiti na način da investicijska usluga koja se sastoji od zaprimanja i prijenosa naloga u vezi s jednim ili više financijskih instrumenata ne obuhvaća posredovanje s ciljem sklapanja ugovora čiji je predmet aktivnost upravljanja portfeljem.

(¹) SL C 106, 21. 3. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austrija) – Online Games Handels GmbH i dr. protiv Landespolizeidirektion Oberösterreich

(Predmet C-685/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 49. UFEU a — Sloboda poslovnog nastana — Članak 56. UFEU a — Sloboda pružanja usluga — Igre na sreću — Ograničavajući propis države članice — Upravne kazne — Važni razlozi u općem interesu — Proporcionalnost — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Nacionalni propis koji predviđa obvezu suda da po službenoj dužnosti ispita elemente o kojima odlučuje u okviru postupka pokrenutog povodom upravnog prekršaja — Usklađenost)

(2017/C 277/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Online Games Handels GmbH, Frank Breuer, Nicole Enter, Astrid Walden

Tuženik: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Izreka

Članke 49. i 56. UFEU-a, kako su protumačeni osobito u presudi od 30. travnja 2014., Pfleger i dr. (C-390/12, EU:C:2014:281), u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima valja tumačiti na način da im se ne protivi nacionalno postupovno uređenje u skladu s kojim je u okviru upravno kaznenih postupaka sud koji odlučuje o usklađenosti propisa koji ograničava temeljnu slobodu Europske unije, poput slobode poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga unutar Unije, s pravom Unije dužan po službenoj dužnosti ispitati elemente predmeta u kojem odlučuje u okviru ispitivanja postojanja upravnih prekršaja, ako to uređenje ne dovodi do toga da je taj sud dužan nadomjestiti nadležna tijela predmetne države članice koja su obvezna podnijeti dokaze koji su navedenom sudu potrebni za provjeru opravdanosti tog ograničenja.

⁽¹⁾ SL C 118, 4. 4. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 21. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Kehl – Njemačka) – kazneni postupak protiv A

(Predmet C-9/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Uredba (EZ) br. 562/2006 — Zakonik Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) — Članci 20. i 21. — Prelazak preko unutarnjih granica — Kontrole unutar državnog područja — Nacionalni propis kojim se dopuštaju kontrole radi utvrđivanja identiteta osoba zaustavljenih u području od 30 kilometara od zajedničke granice s drugim državama ugovornicama Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma — Mogućnost provođenja kontrole neovisno o ponašanju dotične osobe ili postojanju specifičnih okolnosti — Nacionalni propis koji dopušta određene mjere kontrole osoba u krugu željezničkih kolodvora)

(2017/C 277/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Kehl

Stranka glavnog kaznenog postupka

A

uz sudjelovanje: Staatsanwaltschaft Offenburg

Izreka

1. Članak 67. stavak 2. UFEU-a i članke 20. i 21. Uredbe (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama), kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 610/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013., treba tumačiti na način da im je protivan nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku – koji policijskim tijelima odnosne države članice dodjeljuje ovlast provjere identiteta, u području od 30 km od kopnene granice te države članice s drugim državama strankama Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, potpisane u Schengenu (Luksemburg) 19. lipnja 1990., bilo koje osobe, neovisno o njezinu ponašanju i specifičnim okolnostima, s ciljem ometanja ili zaustavljanja nezakonitog ulaska na državno područje te države članice ili sprečavanja određenih kaznenih djela usmjerenih protiv sigurnosti ili zaštite granice ili počinjenih u vezi s prelaskom granice – osim ako je tim propisom predviđeno nužno ograničavanje te ovlasti kojim se osigurava da njezino provođenje u praksi ne može imati učinak istovjetan graničnoj kontroli, što je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev.
2. Članak 67. stavak 2. UFEU-a i članke 20. i 21. Uredbe br. 562/2006, kako je izmijenjena Uredbom br. 610/2013, treba tumačiti na način da im nije protivan nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku – koji policijskim tijelima odnosne države članice dopušta da u vlakovima i u željezničkim objektima na njezinu području provjeravaju identitet ili isprave za prijelaz granice bilo koje osobe kao i da je u tu svrhu nakratko zaustave i ispituju – ako se te kontrole temelje na poznatim činjenicama ili iskustvima granične policije, pod uvjetom da je njihova provedba u nacionalnom pravu pobliže uređena i ograničena u smislu intenziteta, učestalosti i selektivnosti kontrola, što je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 136, 18. 4. 2016.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 15. lipnja 2017. – Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd protiv Europske komisije, Vijeća Europske unije

(Predmet C-19/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) — Borba protiv terorizma — Posebne mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaidom i talibanima — Uredba (EZ) br. 881/2002 — Zamrzavanje sredstava i gospodarskih resursa fizičkih i pravnih osoba uvrštenih na popis koji je utvrdio Odbor Ujedinjenih naroda za sankcije — Ponovno uvrštenje imena tih osoba na popis koji se nalazi u Prilogu I. Uredbi br. 881/2002 nakon poništenja prvotnog uvrštenja — Prestanak postojanja pravne osobe tijekom postupka — Stranačka sposobnost)

(2017/C 277/14)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd (zastupnici: N. Garcia-Lora, Solicitor, E. Grieves, barrister)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: F. Ronkes Agerbeek, D. Gauci i J. Norris-Usher, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: G. Étienne, J.-P. Hix i H. Marcos Fraile, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Al-Bashiru Mohammedu Al-Faqihu, Ghuniji Abdrabbahu i Taheru Nasufu nalaže se snošenje troškova postupka.

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 22. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel protiv Finanzamt Offenburg

(Predmet C-20/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje radnika — Prihod ostvaren u državi članici koja nije država članica boravišta — Metoda izuzimanja uz pridržaj progresivnosti u državi članici boravišta — Doprinosi za mirovinsko i zdravstveno osiguranje oduzeti od dohodaka ostvarenih u državi članici koja nije država članica boravišta — Odbitak tih doprinosa — Uvjet koji se odnosi na nepostojanje izravne veze s prihodima izuzetima od poreza)

(2017/C 277/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel

Tuženik: Finanzamt Offenburg

Izreka

Članak 45. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, na temelju kojega porezni obveznik koji boravi u toj državi članici i radi za javnu upravu druge države članice ne može od osnovice poreza na dohodak u svojoj državi članici boravišta odbiti doprinose za mirovinsko i zdravstveno osiguranje uplaćene iz njegove plaće u državi članici zaposlenja, za razliku od sličnih doprinosa plaćenih za socijalnu sigurnost u njegovoj državi članici boravišta, kad se, primjenom ugovora o sprečavanju dvostrukog oporezivanja između dviju država članica, plaća ne može oporezovati u državi članici boravišta radnika i kad jednostavno povećava poreznu stopu primjenjivu na druge prihode.

⁽¹⁾ SL C 118, 4. 4. 2016.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-26/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 138. stavak 2. točka (a) — Uvjeti za izuzeće isporuke novog prijevoznog sredstva unutar Zajednice — Boravište kupca u državi članici odredišta — Privremena registracija u državi članici odredišta — Rizik od utaje poreza — Dobra vjera prodavatelja — Obveza prodavatelja da postupa s dužnom pažnjom)

(2017/C 277/16)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izreka

1. Članku 138. stavku 2. točki (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost protivi se to da se nacionalnim odredbama izuzeće isporuke novog prijevoznog sredstva unutar Zajednice uvjetuje time da kupac tog prijevoznog sredstva ima sjedište ili prebivalište u državi članici odredišta navedenog prijevoznog sredstva.
2. Članak 138. stavak 2. točku (a) Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da se izuzeće isporuke novog prijevoznog sredstva ne može odbiti u državi članici isporuke samo zato što je to prijevozno sredstvo bilo samo privremeno registrirano u državi članici odredišta.
3. Članku 138. stavku 2. točki (a) Direktive 2006/112 protivi se to da se od prodavatelja novog prijevoznog sredstva, koje je kupac prevezao u drugu državu članicu i u njoj ga privremeno registrirao, naknadno zahtijeva da plati PDV ako nije utvrđeno da je privremena registracija prestala važiti te da je navedeni porez plaćen ili da će biti plaćen u državi članici odredišta.
4. Članku 138. stavku 2. točki (a) Direktive 2006/112 kao i načelima pravne sigurnosti, proporcionalnosti i zaštite legitimnih očekivanja protivi se to da se od prodavatelja novog prijevoznog sredstva, koje je kupac prevezao u drugu državu članicu i u njoj ga privremeno registrirao, naknadno zahtijeva da plati PDV u slučaju utaje poreza koju je počinio kupac, osim ako se, s obzirom na objektivne dokaze, utvrdi da je navedeni prodavatelj znao ili morao znati da je transakcija bila dio kupčeve utaje poreza i da nije poduzeo sve razumne mjere koje je mogao poduzeti kako bi izbjegao svoje sudjelovanje u toj utaji. Na sudu koji je uputio zahtjev je da provjeri je li o tome riječ na temelju opće procjene svih elemenata i činjeničnih okolnosti glavnog predmeta.

⁽¹⁾ SL C 136, 18. 4. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Ujedinjena Kraljevina) – Compass Contract Services Limited protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Predmet C-38/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Povrat neosnovano plaćenog PDV-a — Pravo na odbitak PDV-a — Detaljna pravila — Načela jednakog postupanja i porezne neutralnosti — Načelo djelotvornosti — Nacionalni propis kojim se uvodi rok zastare)

(2017/C 277/17)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Compass Contract Services Limited

Tuženik: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Izreka

Načelima porezne neutralnosti, jednakog postupanja i djelotvornosti ne protivi se nacionalni propis, poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji u okviru skraćivanja roka zastare za, s jedne strane, zahtjeve za povrat neosnovano plaćenog poreza na dodanu vrijednost i, s druge strane, zahtjeve za odbitak plaćenog ulaznog poreza na dodanu vrijednost, propisuje različita prijelazna razdoblja na način da su zahtjevi koji se odnose na dva tromjesečna obračunska razdoblja podvrgnuti različitim rokovima zastare ovisno o tome je li predmet tih zahtjeva povrat neosnovano plaćenog poreza na dodanu vrijednost ili odbitak plaćenog ulaznog poreza na dodanu vrijednost.

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 22. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Unibet International Ltd. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala

(Predmet C-49/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno pružanje usluga — Ograničenja — Uvjeti za dodjelu koncesije za priređivanje internetskih igara na sreću — Praktična nemogućnost ishođenja takve dozvole za privatne priređivače s poslovnim nastanom u drugim državama članicama)

(2017/C 277/18)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Unibet International Ltd.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala

Izreka

1. Članak 56. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi zakonodavstvo poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se uspostavlja sustav koncesija i dozvola za priređivanje internetskih igara na sreću, jer ono sadržava pravila koja su diskriminatorna u odnosu na priređivače s poslovnim nastanom u drugim državama članicama odnosno jer predviđa pravila koja nisu diskriminatorna, ali se primjenjuju netransparentno ili se provode na način koji sprečava ili otežava natjecanje određenih ponuditelja s poslovnim nastanom u drugim državama članicama.
2. Članak 56. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protive sankcije poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, izrečene zbog povrede nacionalnog zakonodavstva kojim se uspostavlja sustav koncesija i dozvola za priređivanje igara na sreću, ako se pokaže da je takvo nacionalno zakonodavstvo suprotno tom članku.

⁽¹⁾ SL C 136, 18. 4. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Ordinario di Verona – Italija) – Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli protiv Banco Popolare – Società Cooperativa

(Predmet C-75/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Postupci alternativnog rješavanja sporova (ARS) — Direktiva 2008/52/EZ — Direktiva 2013/11/EU — Članak 3. stavak 2. — Prigovor potrošača u okviru postupka za izdavanje platnog naloga koji je pokrenula kreditna institucija — Pravo pristupa pravosudnom sustavu — Nacionalni propis koji predviđa obvezni postupak mirenja — Obvezno zastupanje po odvjetniku — Pretpostavka dopuštenosti sudskog postupka)

(2017/C 277/19)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Ordinario di Verona

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli

Tuženici: Banco Popolare – Società Cooperativa

Izreka

Direktivu 2013/11/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/22/EZ (Direktiva o ARPS u) treba tumačiti na način da joj se ne protivi nacionalni propis poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, koji kao pretpostavku dopuštenosti sudskog postupka o sporovima iz članka 2. stavka 1. te direktive predviđa postupak mirenja, ako takav zahtjev ne onemogućava strankama da se koriste svojim pravom na pristup pravosudnom sustavu.

S druge strane, tu direktivu treba tumačiti na način da joj se protivi nacionalni propis poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim je predviđeno da u okviru takvog mirenja potrošače treba zastupati odvjetnik te da se mogu povući iz postupka mirenja samo ako dokažu postojanje opravdanog razloga za takvu odluku.

⁽¹⁾ SL C 156, 2. 5. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 22. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Midden-Nederland – Nizozemska) – Federatie Nederlandse Vakvereniging i dr. protiv Smallsteps BV

(Predmet C-126/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2001/23/EZ — Članci 3. do 5. — Prijenosi poduzeća — Zaštita prava radnika — Iznimke — Postupak u slučaju insolventnosti — „Pre-pack” — Preživljavanje poduzeća)

(2017/C 277/20)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Midden-Nederland

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Federatie Nederlandse Vakvereniging, Karin van den Burg-Vergeer, Lyoba Tanja Alida Kukupessy, Danielle Paase-Teeuwen, Astrid Johanna Geertruda Petronelle Schenk

Tuženik: Smallsteps BV

Izreka

Direktivu Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona, a osobito njezin članak 5. stavak 1., treba tumačiti na način da zaštita zaposlenika koju jamče njezini članci 3. i 4., ostaje na snazi, u situaciji kakva je ona iz glavnog postupka, u kojoj do prijenosa poduzeća dolazi nakon otvaranja stečaja, u okolnostima pre-packa pripremljenog prije toga, a provedenog neposredno nakon otvaranja stečaja, u okviru kojeg, među ostalim, „budući stečajni upravitelj”, kojeg je imenovao sud, ispituje mogućnosti eventualnog nastavka poslovanja tog društva od strane treće osobe, i priprema se donijeti akte odmah nakon otvaranja stečaja, kako bi se taj nastavak poslovanja ostvario, i, pri čemu u tom pogledu nije relevantno da se cilj koji se ostvaruje operacijom pre-packa odnosi i na maksimalizaciju dobitka od ustupanja za sve vjerovnike dotičnog društva.

⁽¹⁾ SL C 165, 10. 5. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 15. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Saale Kareda protiv Stefana Benköa

(Predmet C-249/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sudska nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 7. točka 1. — Pojmovi „stvari povezane s ugovorom” i „ugovor o pružanju usluga” — Regresni zahtjev između solidarnih sudužnika iz ugovora o kreditu — Određivanje mjesta ispunjenja ugovora o kreditu)

(2017/C 277/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Saale Kareda

Tuženik: Stefan Benkö

Izreka

1. Članak 7. točku 1. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EU) br. 1215/2012 od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da regresni zahtjev između solidarnih sudužnika ugovora o kreditu potpada pod pojam „stvari povezane s ugovorom” iz te odredbe.
2. Članak 7. točku 1. podtočku (b) drugu alineju Uredbe br. 1215/2012 treba tumačiti na način da ugovor o kreditu, poput onog iz glavnog postupka, koji je sklopljen između kreditne ustanove i dvaju solidarnih sudužnika treba smatrati „ugovorom o pružanju usluga” iz te odredbe.

3. Članak 7. točku 1. podtočku (b) drugu alineju Uredbe br. 1215/2012 treba tumačiti na način da je, u slučaju u kojem kreditna ustanova odobri kredit dvama solidarnim sudužnicima, „mjesto u državi članici u kojoj su usluge pružene ili trebale biti pružene sukladno ugovoru” u smislu te odredbe, osim u slučaju da je drugačije ugovoreno, mjesto u kojem se nalazi sjedište te ustanove, te to tumačenje vrijedi i kada se radi o određivanju teritorijalne nadležnosti suda koji odlučuje o regresnom zahtjevu između tih sudužnika.

⁽¹⁾ SL C 305, 22. 8. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 15. lipnja 2017. – Kraljevina Španjolska protiv Europske komisije, Republike Latvije

(Predmet C-279/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tužba za poništenje — EFSJP, EFJP i EPFRR — Troškovi isključeni iz financiranja Europske unije — Troškovi Kraljevine Španjolske)

(2017/C 277/22)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnici: M. J. García-Valdecasas Dorrego i V. Ester Casas, agenti)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou i I. Galindo Martín, agenti), Republika Latvija

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Kraljevini Španjolskoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 279, 1. 8. 2016.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 15. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgija) – T.KUP SAS protiv Belgische Staat

(Predmet C-349/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Damping — Uredba (EZ) br. 1472/2006 — Uvoz određene obuće s gornjištima od kože podrijetlom iz Kine i Vijetnama — Valjanost Provedbene uredbe (EU) br. 1294/2009 — Postupak revizije antidampinskih mjera koje istječu — Nepovezani uvoznici — Odabir uzoraka — Interes Europske unije)

(2017/C 277/23)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: T.KUP SAS

Tuženik: Belgische Staat

Izreka

Ispitivanje postavljenih pitanja nije otkrilo nijedan element koji bi mogao utjecati na valjanost Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1294/2009 od 22. prosinca 2009. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određene obuće s gornjištima od kože podrijetlom iz Vijetnama i podrijetlom iz Narodne Republike Kine, kako je proširena na uvoz određene obuće s gornjištima od kože koja se otprema iz Posebnog upravnog područja Makaa, bez obzira na to je li prijavljena kao proizvod podrijetlom iz Posebnog upravnog područja Makaa ili nije, nakon revizije nakon isteka mjera prema članku 11. stavku 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96.

⁽¹⁾ SL C 335, 12. 9. 2016.

**Presuda Suda (sedmo vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Landgericht Trier – Njemačka) – Verband Sozialer Wettbewerb eV protiv TofuTown.com GmbH**

(Predmet C-422/16) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička organizacija tržišta poljoprivrednih proizvoda — Uredba
(EU) br. 1308/2013 — Članak 78. i Prilog VII. dio III. — Odluka 2010/791/EU — Definicije, oznake i
prodajne oznake — „Mlijeko” i „mliječni proizvodi” — Oznake korištene za promociju i stavljanje na
tržište čisto biljnih proizvoda)**

(2017/C 277/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Trier

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Verband Sozialer Wettbewerb eV

Tuženik: TofuTown.com GmbH

Izreka

Članak 78. stavak 2. i Prilog VII. dio III. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 treba tumačiti na način da im se protivi to da se naziv „mlijeko” i nazivi koje ta uredba rezervira isključivo za mliječne proizvode upotrebljavaju za označavanje, prilikom stavljanja na tržište ili reklamiranja, čisto biljnog proizvoda, i to čak i ako su ti nazivi dopunjeni pojašnjavajućim ili opisnim dodacima koji upućuju na biljno podrijetlo predmetnog proizvoda, osim ako je taj proizvod naveden u Prilogu I. Odluci Komisije 2010/791/EU od 20. prosinca 2010. o popisu proizvoda iz drugog podstavka odjeljka III. točke 1. Priloga XII. Uredbi Vijeća (EZ) br. 1234/2007.

⁽¹⁾ SL C 350, 26. 9. 2016.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 15. lipnja 2017. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Cour d'appel de Mons – Belgija) – Immo Chiaradia SPRL (C-444/16), Docteur De Bruyne SPRL (C-445/16) protiv État belge

(Spojeni predmeti C-444/16 i C-445/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 78/660/EEZ — Godišnji financijski izvještaji za određene vrste trgovačkih društava — Načelo istinitog i poštenog prikaza — Načelo u skladu s kojim procjena treba biti izvršena na razumnoj osnovi — Društvo izdavatelj dioničke opcije koje prodajnu cijenu opcije knjiži u financijskoj godini u kojoj je opcija realizirana ili po završetku razdoblja njezine valjanosti)

(2017/C 277/25)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Mons

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Immo Chiaradia SPRL (C-444/16), Docteur De Bruyne SPRL (C-445/16)

Tuženik: État belge

Izreka

Načelo istinitog i poštenog prikaza i načelo u skladu s kojim procjena treba biti izvršena na razumnoj osnovi iz, redom, članka 2. stavka 3. i članka 31. stavka 1. točke (c) Direktive Vijeća 78/660 od 25. srpnja 1978. na temelju članka [50. stavka 2. točke (g) UFEU a] o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava, kako je izmijenjena Direktivom 2003/51/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2003., treba tumačiti na način da im se ne protivi metoda knjiženja u skladu s kojom društvo izdavatelj dioničke opcije knjiži kao prihod prodajnu cijenu te opcije u financijskoj godini tijekom koje je navedena opcija realizirana ili po završetku razdoblja njezine valjanosti.

⁽¹⁾ SL C 410, 7. 6. 2016.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 21. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte d'appello di Genova – Italija) – Kerly Del Rosario Martinez Silva protiv Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Comune di Genova

(Predmet C-449/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EZ) br. 883/2004 — Članak 3. — Obiteljska davanja — Direktiva 2011/98/EU — Članak 12. — Pravo na jednako postupanje — Državljanima treće zemlje koji su nositelji jedinstvene dozvole)

(2017/C 277/26)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte d'appello di Genova

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kerly Del Rosario Martinez Silva

Tuženici: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Comune di Genova

Izreka

Članak 12. Direktive 2011/98/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici treba tumačiti na način da mu je protivan nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, na temelju kojeg državljanin treće zemlje koji je nositelj jedinstvene dozvole u smislu članka 2. točke (c) te direktive ne može ostvariti pravo na davanje poput doplatka za kućanstva s barem troje maloljetne djece, koji je uspostavljen na temelju legge n. 448 – Misure di finanza pubblica per la stabilizzazione e lo sviluppo (Zakon br. 448 o mjerama javnih financija za stabilizaciju i razvoj) od 23. prosinca 1998.

⁽¹⁾ SL C 410, 7. 11. 2016.

Žalba koju je 21. prosinca 2016. podnio Laboratoire de la mer protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 18. listopada 2016. u predmetu T- 109/16: Laboratoire de la mer protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-662/16 P)

(2017/C 277/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Laboratoire de la mer (zastupnik: J. Blanchard, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Rješenjem od 20. lipnja 2017. Sud (šesto vijeće) utvrdio je da je žalba nedopuštena.

Žalba koju je 24. siječnja 2017. podnio Rudolf Keil protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 15. prosinca 2016. u predmetu T-330/15, Rudolf Keil protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-37/17 P)

(2017/C 277/28)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Rudolf Keil (zastupnik: J. Sachs, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Rješenjem od 31. svibnja 2017. Sud Europske unije (deseto vijeće) odbacio je žalbu i žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 17. veljače 2017. podnio CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 19. prosinca 2016. u predmetu T-655/16, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH protiv Suda Europske unije

(Predmet C-87/17 P)

(2017/C 277/29)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (zastupnik: A. Schuster, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Sud Europske unije

Sud Europske unije (deseto vijeće) rješenjem od 5. srpnja 2017. odbio je žalbu i naložio žalitelju snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. travnja 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italija) – Demarchi Gino S.a.s. protiv Ministero della Giustizia

(Predmet C-177/17)

(2017/C 277/30)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Demarchi Gino S.a.s.

Tuženik: Ministero della Giustizia

Prethodno pitanje

Protivi li se nacionalni propis, poput onog talijanskog sadržanog u članku 5. *sexies* Zakona br. 89/2001 – koji subjektima za koje je već utvrđeno da su vjerovnici talijanske države u odnosu na iznose koji se duguju na ime „pravične naknade” zbog nerazumno dugog trajanja sudskih postupaka, nalaže da ispune niz uvjeta kako bi dobili isplatu kao i da pričekaju da protekne rok iz navedenog članka 5. *sexies* stavka 5. Zakona br. 89/2001, a da u međuvremenu ne mogu poduzeti nijednu sudsku izvršnu radnju i da naknadno ne mogu tražiti naknadu štete povezane sa zakašnjelim plaćanjem, uključujući i u slučajevima u kojima je „pravična naknada” dosuđena u vezi s nerazumno dugim trajanjem građanskog postupka s prekograničnim implikacijama ili, u svakom slučaju, u području koje je obuhvaćeno nadležnošću Europske unije i/ili u području za koje Europska unija predviđa uzajamno priznavanje pravosudnih odluka – načelu iz članka 47. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članka 6. stavka 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, prema kojem svatko ima pravo da nepristrani sud u razumnom roku ispita njegov slučaj, to jest načelu koje je ušlo u pravo Unije člankom 6. trećim stavkom [UEU-a], u vezi s načelom iz članka 67. UFEU-a u skladu s kojim Unija predstavlja zajedničko područje pravde s poštovanjem temeljnih prava, kao i s načelom koje se izvodi iz članaka 81. i 82. UFEU-a, u skladu s kojim Unija razvija pravosudnu suradnju u građanskim i kaznenim stvarima s prekograničnim implikacijama na temelju načela uzajamnog priznavanja sudskih i izvansudskih odluka?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. travnja 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italija) – Graziano Garavaldi protiv Ministero della Giustizia

(Predmet C-178/17)

(2017/C 277/31)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Graziano Garavaldi

Tuženik: Ministero della Giustizia

Prethodno pitanje

Protivi li se nacionalni propis, poput onog talijanskog sadržanog u članku 5. *sexies* Zakona br. 89/2001 – koji subjektima za koje je već utvrđeno da su vjerovnici talijanske države u odnosu na iznose koji se duguju na ime „pravične naknade” zbog nerazumno dugog trajanja sudskih postupaka, nalaže da ispune niz uvjeta kako bi dobili isplatu kao i da pričekaju da protekne rok iz navedenog članka 5. *sexies* stavka 5. Zakona br. 89/2001, a da u međuvremenu ne mogu poduzeti nijednu sudsku izvršnu radnju i da naknadno ne mogu tražiti naknadu štete povezane sa zakašnjelim plaćanjem, uključujući i u slučajevima u kojima je „pravična naknada” dosuđena u vezi s nerazumno dugim trajanjem građanskog postupka s prekograničnim implikacijama ili, u svakom slučaju, u području koje je obuhvaćeno nadležnošću Europske unije i/ili u području za koje Europska unija predviđa uzajamno priznavanje pravosudnih odluka – načelu iz članka 47. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članka 6. stavka 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, prema kojem svatko ima pravo da nepristrani sud u razumnom roku ispita njegov slučaj, to jest načelu koje je ušlo u pravo Unije člankom 6. trećim stavkom [UEU-a], u vezi s načelom iz članka 67. UFEU-a u skladu s kojim Unija predstavlja zajedničko područje pravde s poštovanjem temeljnih prava, kao i s načelom koje se izvodi iz članaka 81. i 82. UFEU-a, u skladu s kojim Unija razvija pravosudnu suradnju u građanskim i kaznenim stvarima s prekograničnim implikacijama na temelju načela uzajamnog priznavanja sudskih i izvansudskih odluka?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. travnja 2017. uputila Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (Italija) – Rotho Blaas Srl protiv Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Predmet C-207/17)

(2017/C 277/32)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione tributaria di primo grado di Bolzano

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rotho Blaas Srl

Tuženik: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Prethodna pitanja

1. Jesu li Uredba (EZ) br. 91/2009 „o uvođenju konačne antidampinske pristojbe na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine” ⁽¹⁾, [zajedno s] Provedbenom uredbom (EU) br. 924/2012 „o izmjeni Uredbe (EZ) br. 91/2009 o uvođenju konačne antidampinske pristojbe na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine” ⁽²⁾ [i] Provedbenom uredbom (EU) br. 519/2015 „o uvođenju konačne antidampinske pristojbe na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine, proširene na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje poslanih iz Malezije, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Malezije ili ne, nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe br. 1225/2009” ⁽³⁾, nevaljane/nezakonite/nespojive s člankom VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. i Odlukom tijela WTO-a za rješavanje sporova od 28. srpnja 2011.?

2. Ako se utvrdi nevaljanost/nezakonitost/nespojivost Uredbe (EZ) br. 91/2009 o uvođenju antidampinške pristojbe i uz nju vezani[h] provedbenih uredbi br. 924/2012 i br. 519/2015, proizvodi li odluka o stavljanju izvan snage antidampinških pristojbi uvedenih na temelju osporenih mjera svoje pravne učinke od trenutka stupanja na snagu Provedbene uredbe (EU) br. 278/2016 ⁽⁴⁾, ili od dana stupanja na snagu osporene mjere, odnosno „osnovne” uredbe (EZ) br. 91/2009?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća od 26. siječnja 2009. (SL 2009., L 29, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 82., str. 72.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća od 4. listopada 2012. (SL 2012., L 275, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 125., str. 3.)

⁽³⁾ Uredba Komisije od 26. ožujka 2015. (SL 2015., L 82, str. 78.)

⁽⁴⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/278 od 26. veljače 2016. o stavljanju izvan snage konačne antidampinške pristojbe uvedene na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine, proširene na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje poslanih iz Malezije, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Malezije ili ne (SL 2016., L 52, str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl protiv Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST) i dr.

(Predmet C-216/17)

(2017/C 277/33)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl

Druga strana u postupku: Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica (ASST)

Prethodna pitanja

1. Mogu li se članak [1.] stavak 5. i članak 32. Direktive 2004/18/EU ⁽¹⁾ te članak 33. Direktive 2014/24/EU ⁽²⁾ tumačiti na način da dopuštaju sklapanje okvirnog sporazuma u kojemu:

javni naručitelj djeluje za svoj račun kao i za račun drugih posebno određenih javnih naručitelja, koji međutim izravno ne sudjeluju u potpisivanju samog okvirnog sporazuma te

nije određena količina usluga čije će pružanje moći zahtijevati javni naručitelji koji nisu potpisnici prilikom njihova sklapanja naknadnih sporazuma koje predviđa sam okvirni sporazum?

2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje,

mogu li se članak [1.] stavak 5. i članak 32. Direktive 2004/18/EU te članak 33. Direktive 2014/24/EU tumačiti na način da dopuštaju sklapanje okvirnog sporazuma u kojemu:

javni naručitelj djeluje za svoj račun kao i za račun drugih posebno određenih javnih naručitelja, koji međutim izravno ne sudjeluju u potpisivanju samog okvirnog sporazuma te je

količina usluga, čije će pružanje moći zahtijevati javni naručitelji koji nisu potpisnici prilikom njihova sklapanja naknadnih sporazuma koje predviđa sam okvirni sporazum, određena upućivanjem na njihove redovne potrebe?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL L 134, str. 114. i ispravak SL L 351, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

⁽²⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ, Tekst značajan za EGP (SL 2014., L 94, str. 65. i ispravci SL 2015., L 275, str. 68. i SL 2016., L 311, str. 26.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2017. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) –
Openbaar Ministerie protiv Tadasa Tupikasa**

(Predmet C-270/17)

(2017/C 277/34)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Openbaar Ministerie

Tuženik: Tadas Tupikas

Prethodno pitanje

Je li žalbeni postupak

- u kojem je provedeno ispitivanje činjeničnog stanja i
- koji je doveo do (ponovne) osude dotične osobe i/ili potvrde osude izrečene u prvostupanjskom postupku,
- na čije se izvršenje odnosi EUN [europski uhiđbeni nalog],

„suđenj[e] koje je rezultiralo odlukom” u smislu članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584/PUP ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2017. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) –
Openbaar Ministerie protiv Sławomira Andrzeja Zdziaszeka**

(Predmet C-271/17)

(2017/C 277/35)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Openbaar Ministerie

Tuženik: Sławomir Andrzej Zdziaszek

Prethodna pitanja

1. Je li postupak – poput onoga koji je doveo do „cumulative sentence” od 25. ožujka 2014. –

- u kojem sud u državi članici izdavateljici odlučuje o oblikovanju ukupne kazne iz pojedinačnih kazni zatvora na koje je dotična osoba već pravomoćno osuđena, i/ili izmjeni ukupne kazne zatvora na koju je dotična osoba već pravomoćno osuđena, i
- u kojem se sud više ne bavi pitanjem krivnje,

„suđenj[e] koje je rezultiralo odlukom” u smislu članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584/PUP ⁽¹⁾?

2. Može li pravosužno tijelo izvršenja

- u slučaju u kojem se tražena osoba nije osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom,
- ali u kojem pravosužno tijelo koje izdaje nalog nije navelo niti u EUN-u [europski uhiđbeni nalog] niti u dodatnim informacijama zatraženim prema članku 15. stavku 2. Okvirne odluke 2002/584/PUP u skladu s formulacijom jednog ili više scenarija u točki 3. polju (d) obrasca EUN-a postoji li jedna ili više okolnosti navedenih u članku 4.a stavku 1. točkama (a) do (d) Okvirne odluke 2002/584/PUP,

utvrditi samo zbog toga da nije ispunjena nijedna od pretpostavki iz članka 4.a stavka 1. točki (a) do (d) Okvirne odluke 2002/584/PUP i samo zbog toga odbiti izvršenje EUN-a?

3. Je li žalbeni postupak

- u kojem je provedeno ispitivanje činjeničnog stanja i
- koji je doveo do (ponovne) osude dotične osobe i/ili potvrde osude izrečene u prvostupanjskom postupku,
- na čije se izvršenje odnosi EUN,

„suđenj[e] koje je rezultiralo odlukom” u smislu članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584/PUP?

(¹) Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2017. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – K. M. Zyla protiv Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-272/17)

(2017/C 277/36)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: K. M. Zayla

Druga stranka u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën

Prethodno pitanje

Treba li članak 45. UFUEU-a tumačiti na način da mu se protivi propis države članice prema kojemu radnik – koji je u skladu s Uredbom br. 1408/71 (¹) ili Uredbom br. 883/2004 (²) samo tijekom dijela kalendarske godine osiguran u sustavu socijalnog osiguranja te države članice – prilikom naplate odgovarajućih doprinosa osiguranja ima pravo samo na dio općeg odbitka koji se odnosi na doprinose, a koji se određuje *prorata temporis* proporcionalno razdoblju osiguranja, ako taj radnik tijekom preostalog dijela kalendarske godine u toj državi članici nije osiguran u sustavu socijalnog osiguranja, u tom razdoblju živi u drugoj državi članici i ostvario je (gotovo) sve svoje godišnje prihode u prvonavedenoj državi članici?

(¹) Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL 1971., L 149, str.2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.)

(²) Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2017. uputio High Court (Irska) – Eugen Bogatu
protiv Minister for Social Protection**

(Predmet C-322/17)

(2017/C 277/37)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eugen Bogatu

Tuženik: Minister for Social Protection

Prethodna pitanja

1. Zahtijeva li Uredba br. 883/2004 ⁽¹⁾, a osobito njezin članak 67. u vezi s člankom 11. stavkom 2., da je osoba zaposlena ili samozaposlena u nadležnoj državi članici (kako je utvrđeno u članku 1. točki (s) te uredbe) ili, alternativno, da prima novčano davanje poput onoga koje je predviđeno u članku 11. stavku 2. te uredbe, kako bi ostvarila „obiteljska davanja”, poput onih koja su definirana u članku 1. točki (z) te uredbe?
2. Treba li upućivanje na „novčana davanja”, koje je sadržano u članku 11. stavku 2. te uredbe, tumačiti na način da se odnosi jedino na razdoblje tijekom kojeg je podnositelj zahtjeva doista primao novčano davanje ili, pak, na način da se odnosi na cijelo razdoblje tijekom kojeg je podnositelj zahtjeva bio osiguran za slučaj budućeg rizika (za koji bi primao novčano davanje), neovisno o tome je li plaćanje tog davanja bilo zatraženo prilikom podnošenja zahtjeva za obiteljska davanja?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2017. uputio High Court (Irska) – People Over Wind,
Peter Sweetman protiv Coillte Teoranta**

(Predmet C-323/17)

(2017/C 277/38)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: People Over Wind, Peter Sweetman

Tuženik: Coillte Teoranta

Prethodna pitanja

Mogu li se, i u kojim okolnostima, uzeti u obzir mjere ublažavanja kada se provodi prethodna ocjena u cilju utvrđivanja potrebe ocjene prihvatljivosti na temelju članka 6. stavka 3. Direktive o staništima [Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL 1992., L 206, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.)]?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. lipnja 2017. uputio Augstākā tiesa (Latvija) – Sergejs Buivids**(Predmet C-345/17)**

(2017/C 277/39)

*Jezik postupka: latvijski***Sud koji je uputio zahtjev**

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka*Tužitelj:* Sergejs Buivids*Tuženik:* Datu valsts inspekcija**Prethodna pitanja**

1. Ulaze li u područje primjene Direktive 95/46 ⁽¹⁾ aktivnosti, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koje obuhvaćaju snimanje pripadnika policije u policijskoj postaji dok provode postupovne radnje te objavljivanje snimljenog videa na internetskoj stranici www.youtube.com?
2. Treba li Direktivu 95/46 tumačiti na način da se gore navedene aktivnosti može smatrati obradom osobnih podataka u novinarske svrhe u smislu članka 9. te direktive?

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL 1995., L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.)

Tužba podnesena 26. lipnja 2017. – Europska komisija protiv Portugalske Republike**(Predmet C-382/17)**

(2017/C 277/40)

*Jezik postupka: portugalski***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: P. Costa de Oliveira i L. Nicolae, agenti)*Tuženik:* Portugalska Republika**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Portugalska Republika povrijedila svoje obveze prema članku 8. stavku 1. Direktive 2009/21/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o ispunjavanju zahtjeva države zastave jer do 17. lipnja 2012. nije razvila, provela i održavala sustav upravljanja kvalitetom u odnosu na operativni dio aktivnosti svoje uprave u vezi s poslovima države zastave, koji se potvrđuje u skladu s primjenjivim međunarodnim normama kvalitete;
- naloži Portugalskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Članak 8. stavak 1. direktive jasno utvrđuje da do 17. lipnja 2012. države članice moraju razviti, provesti i održavati navedeni potvrđeni sustav upravljanja kvalitetom.

U ovome trenutku, u lipnju 2017., Portugalska Republika još uvijek nije ispunila svoje obveze u skladu s navedenim člankom.

Na taj način portugalska uprava ugrožava ciljeve zadane direktivom dovodeći u opasnost sigurnost na moru i zaštitu okoliša. Usto, postupanjem portugalske uprave nastaje opasnost od stvaranja nelojalne tržišne prednosti za portugalsku flotu u odnosu na flote drugih država članica.

(¹) SL 2009., L 131, str. 132. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 14., str. 140.)

Tužba podnesena 26. lipnja 2017. – Europska komisija protiv Portugalske Republike

(Predmet C-383/17)

(2017/C 277/41)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Costa de Oliveira i L. Nicolae, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Portugalska Republika povrijedila svoje obveze prema članku 9. stavku 2. Direktive 2009/15/EZ (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o zajedničkim pravilima i normama za organizacije koje obavljaju pregled i nadzor brodova te za odgovarajuće aktivnosti pomorskih uprava jer Komisiji nije dostavila nijedno izvješće o rezultatima nadzora svih priznatih organizacija koje djeluju u njezino ime;
- naloži Portugalskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Članak 9. stavak 2. direktive jasno utvrđuje da svaka država članica najmanje svake dvije godine nadzire svaku priznatu organizaciju koja djeluje u njezino ime, te dostavlja drugim državama članicama i Komisiji izvješće o rezultatima tog nadzora najkasnije do 31. ožujka prve godine nakon godine u kojoj je obavljen nadzor.

Budući da je u skladu s člankom 13. stavkom 1. rok za prenošenje direktive u nacionalno pravo istekao 17. lipnja 2011., Portugalska Republika trebala je dostaviti prvo izvješće najkasnije 31. ožujka 2013. s obzirom na to da je mogla odabrati provesti prvi nadzor tijekom 2011. ili 2012. godine.

Međutim, u ovome trenutku, u lipnju 2017., Portugalska Republika još uvijek nije dostavila nijedno izvješće.

(¹) SL 2009., L 131, str. 47. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 14., str. 73.)

Tužba podnesena 10. Srpnja 2017. – Europska komisija protiv Republike Hrvatske

(Predmet C-415/17)

(2017/C 277/42)

Jezik postupka: hrvatski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: H. Støvlbæk, agent, M. Mataija, agent, G. von Rintelen, agent)

Tuženik: Republika Hrvatska

Tužbeni zahtjev

Europska komisija zahtijeva od Suda da:

- utvrdi da je Republika Hrvatska propustila ispuniti svoje obveze iz članka 2. Direktive 2014/56/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni Direktive 2006/43/EZ o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja (SL L 158, str. 196.), zbog toga što do 17. lipnja 2016. nije donijela mjere potrebne radi usklađivanja s tom Direktivom, odnosno zbog toga što u svakom slučaju o takvim mjerama nije obavijestila Komisiju;
- naloži Republici Hrvatskoj, na temelju članka 260. stavka 3. UFEU, plaćanje novčane kazne u iznosu od 9 275,20 EUR dnevno počevši od dana objave presude kojom se utvrđuje povreda obveze priopćavanja mjera za prenošenje Direktive 2014/56/EU;
- naloži Republici Hrvatskoj da snosi troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Republika Hrvatska nije ispunila svoju obvezu priopćavanja mjera za prenošenje Direktive 2014/56/EU u roku propisanom člankom 2. te direktive.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2017. – Viraj Profiles protiv Vijeća

(Predmet T-67/14) ⁽¹⁾

„Damping — Uvoz određenih žica od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Indije — Utvrđenje troškova proizvodnje — Troškovi prodaje, administrativni troškovi i drugi opći troškovi — Obveza obrazlaganja — Šteta — Uzročna veza — Pritužba — Pokretanje ispitnog postupka — Očita pogreška u ocjeni”

(2017/C 277/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Viraj Profiles Ltd (Maharashtra, Indija) (zastupnici: V. Akritidis i Y. Melin, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: B. Driessen, potom H. Marcos Fraile, agenti, uz asistenciju R. Bierwagen, C. Hipp i D. Reich, odvjetnici)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland i A. Stobiecka-Kuik, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1106/2013 od 5. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih žica od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Indije (SL 2013., L 298, str. 1.) u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja.

Izreka

1. Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1106/2013 od 5. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih žica od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Indije u dijelu u kojem se odnosi na Viraj Profiles Ltd.
2. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove kao i troškove društva Viraj Profiles.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 112, 14. 4. 2014.

Presuda Općeg suda od 6. srpnja 2017. – Francuska protiv Komisije

(Predmet T-74/14) ⁽¹⁾

„Državne potpore — Potpore koje je Francuska provela u korist SNCM-a — Potpore za restrukturiranje i mjere donesene u vezi s privatizacijskim planom — Kriterij privatnog investitora u tržišnom gospodarstvu — Odluka kojom se potpore proglašavaju nezakonitima i nespojivima — Ponovno pokretanje formalnog istražnog postupka — Obveza obrazlaganja”

(2017/C 277/44)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Francuska Republika (zastupnici: G. de Bergues, D. Colas, E. Belliard i J. Bousin, a potom D. Colas, E. Belliard i J. Bousin, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: V. Di Bucci i B. Stromsky, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a i kojim se traži poništenje Odluke Komisije C(2013) 7066 *final* od 20. studenoga 2013. u vezi s državnim potporama SA.16237 (C 58/2002) (ex N 118/2002) koje je Francuska provela u korist SNCM-a.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Francuskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 135, 5. 5. 2014.

Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2017. – Cipriani protiv EUIPO-a – Hotel Cipriani (CIPRIANI)

(Predmet T-343/14) ⁽¹⁾

„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije CIPRIANI — Nepostojanje zle vjere — Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje povrede prava na ime poznate osobe — Članak 53. stavak 2. točka (a) Uredbe br. 207/2009”

(2017/C 277/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Arrigo Cipriani (Venecija, Italija) (zastupnici: A. Vanzetti, G. Sironi i S. Bergia, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Hotel Cipriani Srl (Venecija) (zastupnici: u početku C. Hoole, *solicitor*; zatim T. Alkin, B. Brandreth, *barristers*, W. Sander, P. Cantrill, M. Pearce, A. Hall i A. Ward, *solicitors*, te naposljetku B. Brandreth, *barrister*, A. Poulter i P. Brownlow, *solicitors*)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. ožujka 2014. (predmet R 224/2012-4) koja se odnosi na postupak za proglašavanje ništavosti između Arrigoa Ciprianija i društva Hotel Cipriani.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Arrigo Cipriani snosit će vlastite troškove kao i one Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i Hotela Cipriani Srl.

⁽¹⁾ SL C 261, 11. 8. 2014.

Presuda Općeg suda od 6. srpnja 2017. – SNCM protiv Komisije(Predmet T-1/15) ⁽¹⁾

„Državne potpore — Potpore koje je Francuska provela u korist SNCM-a — Potpore za restrukturiranje i mjere donesene u vezi s privatizacijskim planom — Kriterij privatnog investitora u tržišnom gospodarstvu — Odluka kojom se potpore proglašavaju nezakonitima i nespojivima s unutarnjim tržištem — Socijalna politika država članica — Ponovno pokretanje formalnog istražnog postupka — Obveza obrazlaganja — Jednako postupanje — Članak 41. Povelje o temeljnim pravima”

(2017/C 277/46)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (Marseille, Francuska) (zastupnici: F.-C. Laprévote, C. Froitzheim i A. Dupuis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: V. Di Bucci i B. Stromsky, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Comité d'entreprise de la Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (Marseille) (zastupnik: C. Bonnefoi, odvjetnik)

Intervenijent u potporu tuženiku: Corsica Ferries France (Bastia, Francuska) (zastupnici: N. Flandin i S. Rodrigues, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a i kojim se traži poništenje odluke Komisije C(2013) 7066 final od 20. studenoga 2013., u pogledu državnih potpora SA.16237 (C 58/2002) (ex N 118/2002) koje je Francuska provela u korist SNCM-a.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) snosit će troškove Europske komisije i društva Corsica Ferries France, kao i vlastite troškove.
3. Comité d'entreprise de la Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 56, 16. 2. 2015.

Presuda Općeg suda od 7. srpnja 2017. – Azarov protiv Vijeća(Predmet T-215/15) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju mjere zamrzavanja financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu — Obveza obrazlaganja — Prava obrane — Pravo na vlasništvo — Pravo obavljanja gospodarske djelatnosti — Proporcionalnost — Zloupotreba ovlasti — Načelo dobre uprave — Očita pogreška u ocjeni”)

(2017/C 277/47)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Mikola Janovič Azarov (Kijev, Ukrajina) (zastupnici: G. Lansky i A. Egger, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix i F. Naert, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2015., L 62, str. 25.), i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2015., L 62, str. 1.), u dijelu u kojem se u tim aktima zadržava tužiteljevo ime na popisu osoba na koje se odnose predmetne mjere ograničavanja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Mikoli Janoviču Azarovu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 221, 6. 7. 2015.

Presuda Općeg suda od 7. srpnja 2017. – Arbuzov protiv Vijeća

(Predmet T-221/15) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju mjere zamrzavanja financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu — Načelo dobre uprave — Prava obrane — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Pravo na vlasništvo”)

(2017/C 277/48)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Sergej Arbuzov (Kijev, Ukrajina) (zastupnici: M. Machytková i V. Fišar, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J. P. Hix i A. Westerhof Löfflerová, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2015., L 62, str. 25.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2015., L 62, str. 1.), Odluke Vijeća (ZVSP) 2016/318 od 4. ožujka 2016. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2016., L 60, str. 76.), i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2016/311 od 4. ožujka 2016. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2016., L 60, str. 1.) u dijelu u kojem se odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Sergeju Arbuzovu nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Vijeća Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015.

Presuda Općeg suda od 4. srpnja 2017. – Systema Teknolotzis protiv Komisije**(Predmet T-234/15) ⁽¹⁾**

(„Sedmi okvirni program za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007.-2013.) — Sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava za projekte PlayMancer, Mobiserv i PowerUp — Članak 299. UFEU-a — Odluka koja je izvršna isprava — Tužba za poništenje — Akt koji se može pobijati — Dopuštenost — Proporcionalnost — Obveza dužne pažnje — Obveza obrazlaganja”)

(2017/C 277/49)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Systema Teknolotzis AE – Efarmogon Ilektronikis kai Pliroforikis (Atena, Grčka) (zastupnik: E. Georgilas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Estrada de Solà i L. Di Paolo, agenti, uz asistenciju E. Politisa, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2015) 1677 final, od 10. ožujka 2015., koja je izvršna isprava za prisilnu naplatu od tužitelja iznosa od 716 334,05 eura, uvećano za kamate.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Systema Teknolotzis AE – Efarmogon Ilektronikis kai Pliroforikis nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 270, 17. 8. 2015.

Presuda Općeg suda od 28. lipnja 2017. – Tayto Group protiv EUIPO-a – MIP Metro (real)**(Predmet T-287/15) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Postupak povodom opoziva — Figurativni žig Europske unije real — Stvarna uporaba — Oblik koji se razlikuje u elementima koji ne mijenjaju razlikovni karakter — Članak 15. stavak 1. podstavak 2. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Uporaba žiga od strane treće osobe — Članak 15. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 — Dokaz stvarne uporabe — Članak 15. stavak 1. i članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 207/2009 — Obveza obrazlaganja”)

(2017/C 277/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Tayto Group Ltd (Corby, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: G. Würtenberger i R. Kunze, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Njemačka) (zastupnici: J.-C. Plate i R. Kaase, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. ožujka 2015. (predmet R 2285/2013-4), koja se odnosi na postupak povodom opoziva između društava Tayto Group i MIP Metro Group Intellectual Property.

Izreka

1. Predmetna tužba se odbija.
2. Društvu Tayto Group Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015.

Presuda Općeg suda od 28. lipnja 2017. – Josel protiv EUIPO-a – Nationale-Nederlanden Nederland (NN)

(Predmet T-333/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig NN — Raniji nacionalni verbalni žig NN — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje stvarne uporabe ranijeg žiga — Članak 15. stavak 1. drugi podstavak točka (a) i članak 42. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Oblik koji se razlikuje u elementima koji mijenjaju razlikovni karakter”)

(2017/C 277/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Josel, SL (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: J. L. Rivas Zurdo, a zatim J. Güell Serra, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Nationale Nederlanden Nederland BV (‘s-Gravenhage, Nizozemska) (zastupnici: E. Morée i A. Janssen, a zatim A. Janssen, R. Sjoerdsma i C. Jehoram, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. travnja 2015. (predmet R 1531/2014-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Josel i Nationale-Nederlanden Nederland.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Josel, SL nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 262, 10. 8. 2015.

Presuda Općeg suda od 4. srpnja 2017. – European Dynamics Luxembourg i dr. protiv Agencije Europske unije za željeznice

(Predmet T-392/15) ⁽¹⁾

(„Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Pružanje vanjskih usluga za razvoj informatičkog sustava Agencije Europske unije za željeznice — Rangiranje ponuditeljeve ponude — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Obveza obrazlaganja — Izuzetno niska ponuda”)

(2017/C 277/52)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelji: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luksemburg), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grčka) i European Dynamics Belgium SA, (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: I. Ampazis, M. Sfyri, C.-N. Dede i D. Papadopoulou, potom M. Sfyri, C.-N. Dede i D. Papadopoulou, odvjetnici)

Tuženik: Agencija Europske unije za željeznice (zastupnici: J. Doppelbauer, potom G. Stärkle i Z. Pyloridou, agenti, uz asistenciju V. Christianosa, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Agencije Europske unije za željeznice koja se odnosi na rangiranje ponuda koje su tužitelji podnijeli za 1. i 2. grupu javne nabave ERA/2015/01/OP „ESP EISD 5 – Pružanje vanjskih usluga za razvoj informatičkog sustava Europske agencije za željeznice”.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvima European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE i European Dynamics Belgium SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 328, 5. 10. 2015.

Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2017. – Lidl Stiftung protiv EUIPO-a (JEDE FLASCHE ZÄHLT!)

(Predmet T-623/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije JEDE FLASCHE ZÄHLT! — Žig koji se sastoji od reklamnog slogana — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 277/53)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Njemačka) (zastupnici: M. Wolter, A. Marx i A. Berger, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Eberl i A. Schifko agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. rujna 2015. (predmet R 479/2015-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka JEDE FLASCHE ZÄHLT! kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se društvu Lidl Stiftung & Co. KG snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 16, 18. 1. 2016.

Presuda Općeg suda od 5. srpnja 2017. – Allstate Insurance protiv EUIPO-a (DRIVEWISE)**(Predmet T-3/16) ⁽¹⁾**

„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije DRIVEWISE — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i članak 7. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”

(2017/C 277/54)**Jezik postupka: engleski****Stranke**

Tužitelj: Allstate Insurance Company (Northfield, Illinois, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: G. Würtenberger i N. Martzivanou, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Folliard-Monguiral i K. Doherty, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. listopada 2015. (predmet R 956/2015-2) koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka DRIVEWISE kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Allstate Insurance Company nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 78, 29. 2. 2016.

Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2017. – Ujedinjena Kraljevina protiv Komisije**(Predmet T-27/16) ⁽¹⁾**

(„EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Voće i povrće — Pogreška koja se tiče prava — Članak 3. stavci 1. i 3. Uredbe (EZ) br. 1433/2003 — Članak 52. stavci 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 1580/2007 — Načelo zakonitosti — Pravna sigurnost — Jednako postupanje — Načelo nediskriminacije — Obveza obrazlaganja”)

(2017/C 277/55)**Jezik postupka: engleski****Stranke**

Tužitelj: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: J. Kraehling i G. Brown, agenti, uz asistenciju S. Lee i M. Gray, barristers)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Sauka i K. Skelly, agenti)

Predmet

Tužbeni zahtjev temelji se na članku 263. UFEU-a i njime se zahtijeva djelomično poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2015/2098 od 13. studenoga 2015. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2015., L 303, str. 35.), kojom je Komisija osobito na razdoblja između 2008. i 2012. primijenila financijski ispravak u iznosu od 1 849 194,86 eura nakon isključenja određenih troškova u vezi s programima za tekuće poslovanje organizacija proizvođača voća i povrća u Ujedinjenoj Kraljevini za godine 2008. i 2009. zbog nedostataka u ključnim kontrolama navedenih programa.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2017. – E-Control protiv ACER

(Predmet T-63/16) ⁽¹⁾

(„Energija — Uvjeti za pristup mreži za prekograničnu razmjenu električne energije — Odluke nacionalnih regulatornih tijela o odobrenju metoda dodjele prekograničnog prijenosnog kapaciteta — Usklađenost s Uredbom (EZ) br. 714/2009 — Mišljenje ACER-a — Pojam odluke protiv koje se ACER-u može podnijeti žalba — Članak 19. Uredbe (EZ) br. 713/2009 — Odluke ACER-ova Odbora za žalbe o odbacivanju žalbe kao nedopuštene — Pogreška koja se tiče prava — Obveza obrazlaganja”)

(2017/C 277/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Beč, Austrija) (zastupnik: F. Schuhmacher, odvjetnik)

Tuženik: Agencija za suradnju energetskih regulatora (ACER) (zastupnik: E. Tremmel, agent)

Intervenijent u potporu tužitelju: Republika Austrija (zastupnik: C. Pesendorfer, agent)

Intervenijent u potporu tuženiku: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, T. Müller i J. Vlácil, agenti), Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent) i Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. (Konstancin-Jeziorna, Poljska) (zastupnici: M. Motylewski i A. Kulińska, a zatim H. Napiela i K. Gurska, odvjetnici)

Predmet

Tužbeni zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se zahtijeva poništenje Odluke A-001-2015 ACER-ova Odbora za žalbe od 16. prosinca 2015. o odbacivanju žalbe protiv mišljenja ACER-a br. 09/2015 od 23. rujna 2015. o usklađenosti odluka nacionalnih regulatornih tijela kojima se odobravaju metode dodjele prekograničnog prijenosnog kapaciteta u regiji središnje i istočne Europe s Uredbom (EZ) br. 714/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mreži za prekograničnu razmjenu električne energije i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1228/2003 (SL 2009., L 211, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 8.), uključujući smjernice o upravljanju i dodjeli raspoloživih prijenosnih kapaciteta interkonekcija između nacionalnih sustava, koje se nalaze u Prilogu I. toj uredbi.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. *Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control)* će snositi vlastite troškove kao i troškove Agencije za suradnju energetske regulatora (ACER).
3. Češka Republika, Republika Poljska, Republika Austrija i Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 156, 2. 5. 2016.

Presuda Općeg suda od 4. srpnja 2017. – Pirelli Tyre protiv EUIPO-a (dvije zakrivljene linije smještene na boku gume)

(Predmet T-81/16) ⁽¹⁾

„Žig Europske unije — Prijava žiga Europske unije koji prikazuje dvije zakrivljene linije na boku gume — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 — Članak 76. Uredbe br. 207/2009”

(2017/C 277/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pirelli Tyre SpA (Milano, Italija) (zastupnici: T.M. Müller i F. Togo, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. prosinca 2015. (predmet R 1019/2015-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju žiga koji se sastoji od dviju zakrivljenih linija smještenih na boku gume kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Pirelli Tyre SpA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 156, 2. 5. 2016.

Presuda Općeg suda od 4. srpnja 2017. – Murphy protiv EUIPO-a – Nike Innovate (Narukvica elektroničkog sata)

(Predmet T-90/16) ⁽¹⁾

„Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje ništavosti — Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje narukvicu elektroničkog sata — Raniji dizajn Zajednice — Razlog za ništavost — Individualni karakter — Drugačiji ukupni dojam — Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002 — Obveza obrazlaganja — Članak 62. Uredbe br. 6/2002”

(2017/C 277/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Thomas Murphy (Dublin, Irska) (zastupnici: N. Travers, SC, J. Gormley, barrister, i M. O'Connor, solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Nike Innovate CV (Beaverton, Oregon, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: C. Spintig, S. Pietzcker i M. Prasse, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. studenoga 2015. (predmet R 736/2014-3) koja se odnosi na postupak za proglašavanje ništavosti između T. Murphyja i društva Nike Innovate.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Thomasu Murphyju nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 156, 2. 5. 2016.

Presuda Općeg suda od 5. srpnja 2017. – Gamet protiv EUIPO-a – „Metal-Bud II” Robert Gubała (Kvaka za vrata)

(Predmet T-306/16) ⁽¹⁾

„Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje kvaku za vrata — Raniji dizajn — Razlog ništavosti — Nedostatak individualnog karaktera — Stupanj slobode dizajnera — Nedostatak drugačijeg ukupnog dojma — Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002 — Dokazi izneseni u prilog prigovoru koji su podneseni nakon isteka za to predviđenog roka — Podnošenje dokaza prvi put pred žalbenim vijećem — Diskrecijska ovlast žalbenog vijeća — Članak 63. Uredbe br. 6/2002”

(2017/C 277/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Gamet S.A. (Toruń, Poljska) (zastupnik: A. Rolbiecka, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Ivanauskas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom: Firma produkcyjno-handlowa „Metal-Bud II” Robert Gubała (Świątniki Górne, Poljska) (zastupnik: M. Mikosza, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 17. ožujka 2016. (predmet R 2040/2014-3) koja se odnosi na postupak za proglašavanje ništavosti između društva Firma produkcyjno-handlowa „Metal-Bud II” Robert Gubała i društva Gamet.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Gamet S.A. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 7. srpnja 2017. – Axel Springer protiv EUIPO-a – Stiftung Warentest (TestBild)

(Predmet T-359/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju verbalnog žiga Europske unije TestBild — Raniji nacionalni figurativni žigovi test — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost proizvoda i usluga — Sličnost znakova — Svojstveni razlikovni karakter — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 277/60)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Axel Springer SE (Berlin, Njemačka) (zastupnici: K. Hamacher i G. Müllejans, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Stiftung Warentest (Berlin) (zastupnici: R. Mann, J. Smid, T. Brach, H. Nieland i A.-K. Kornrumpf, a zatim J. Smid, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. svibnja 2016. (predmet R 555/2015-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Stiftung Warentest i Axela Springera.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 4. svibnja 2016. (predmet R 555/2015-4) u dijelu u kojem je utvrđeno postojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu u pogledu „tiskanih materijala, osobito časopisa o testiranjima, informacija namijenjenih potrošačima, prospekata, kataloga, knjiga, novina i časopisa; materijala za obuku (osim uređaja)” iz razreda 16. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2017. – Dogg Label protiv EUIPO-a – Chemoul (JAPRAG)

(Predmet T-406/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije JAPRAG — Nacionalni figurativni raniji žig JAPAN-RAG — Relativni razlog za odbijanje — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) br. 207/2009”)

(2017/C 277/61)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Dogg Label (Marseille, Francuska) (zastupnik: M. Angelier, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Patrick Chemoul (Paris, Francuska) (zastupnik: E. Hoffman, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. svibnja 2016. (predmet R-2336/2015-2) koja se odnosi na postupak za proglašavanje ništavosti između Dogg Labela i P. Chemoula.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. svibnja 2016. (predmet R-2336/2015-2).
2. Dogg Label, EUIPO i Patrick Chemoul snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 364, 3. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2017. – Martín Osete protiv EUIPO-a – Rey (AN IDEAL WIFE E.A.)

(Spojeni predmeti T-427/16 do T-429/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom opoziva — Verbalni žigovi Europske unije AN IDEAL WIFE, AN IDEAL LOVER i AN IDEAL HUSBAND — Nepostojanje stvarne uporabe žigova — Članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje opravdanog razloga za neuporabu”)

(2017/C 277/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Isabel Martín Osete (Pariz, Francuska) (zastupnik: V. Wellens, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Danielle Rey (Toulouse, Francuska) (zastupnici: P. Wallaert i J. Cockain-Barere, odvjetnici)

Predmet

Tužbe protiv odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. travnja 2016. (predmeti R 1528/2015-2, R 1527/2015-2 i R 1526/2015-2), u vezi s postupcima povodom opoziva između D. Rey i I. Martín Osete.

Izreka

1. Tužbe se odbijaju.
2. Isabeli Martín Osete nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 343, 19. 9. 2016.

Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2017. – Mr. Kebab protiv EUIPO-a – Mister Kebab (Mr. KEBAB)**(Predmet T-448/16) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Mr. KEBAB — Raniji španjolski figurativni žig MISTER KEBAP — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)**

(2017/C 277/63)

Jezik postupka: slovački

Stranke

Tužitelj: Mr. Kebab s. r. o. (Košice-Západ, Slovačka) (zastupnik L. Vojčík, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Folliard-Monguiral i R. Cottrellovú, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Mister Kebab, SL (Finestrat, Španjolska)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. svibnja 2006. (predmet R 987/2015-2), u vezi s postupkom povodom prigovora između društava Mister Kebab i Mr. Kebab.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Mr. Kebab s. r. o. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 383, 17. 10. 2016.**Presuda Općeg suda od 28. lipnja 2017. – X-cen-tek protiv EUIPO-a (Prikaz trokuta)****(Predmet T-470/16) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje trokut — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)**

(2017/C 277/64)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: X-cen-tek GmbH & Co. KG (Wardenburg, Njemačka) (zastupnik: H. Hillers, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Schiffko, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 17. lipnja 2016. (predmet R 2565/2015-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka koji prikazuje trokut kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu X-cen-tek GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 383, 17. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 28. lipnja 2017. – Colgate-Palmolive protiv EUIPO-a (AROMASENSATIONS)**(Predmet T-479/16) ⁽¹⁾**

**(„Žig Europske unije — Prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije
AROMASENSATIONS — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera —
Članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)**

(2017/C 277/65)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Colgate-Palmolive Co. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: M. Zintler i A. Stolz, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Folliard-Monguiral i M. Simandlova, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. lipnja 2016. (predmet R 2482/2015-2), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka AROMASENSATIONS kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Colgate-Palmolive Co. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 383, 17. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 6. srpnja 2017. – Bodson i dr. protiv EIB-a**(Predmet T-506/16) ⁽¹⁾**

„Javna služba — Osoblje EIB-a — Ugovorna narav radnog odnosa — Primici — Reforma EIB-ovog sustava primitaka od rada i rasta plaća — Legitimna očekivanja — Pravna sigurnost — Očita pogreška u ocjeni — Proporcionalnost — Dužnost brižnog postupanja — Članak 11. stavak 3. Poslovnika EIB-a”

(2017/C 277/66)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Jean-Pierre Bodson (Luxembourg, Luksemburg) i 483 druga tužitelja čija su imena navedena u prilogu tužbe (zastupnik: L. Levi, avocat)

Tuženik: Europska investicijska banka (EIB) (zastupnici: C. Gómez de la Cruz, G. Nuvoli i T. Gilliams, a zatim T. Gilliams i G. Faedo, agenti, uz asistenciju P.-E. Partscha, *avocat*)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se zahtjeva, s jedne strane, poništenje odluka sadržanih u obračunu plaća za travanj 2013. i kasnijim obračunima, kojima se na tužitelje primjenjuje odluka Upravnog vijeća EIB-a od 18. prosinca 2012. i odluka Upravljačkog odbora EIB-a od 29. siječnja 2013. kao i članak objavljen 5. veljače 2013. kojim se izvješćuje osoblje o tim dvjema odlukama te, s druge strane, nalaganje EIB-u da tužiteljima isplati iznos koji odgovara razlici između iznosa isplaćenog primjenom gore navedenih odluka i onog koji treba isplatiti primjenom prethodnog sustava kao i naknadu štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli zbog gubitka kupovne moći.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se snošenje troškova Jean-Pierru Bodsonu i drugim članovima osoblja Europske investicijske banke (EIB) čija su imena navedena u prilogu.

⁽¹⁾ SL C 207, 20. 7. 2013. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-45/13 i prenesen Općem sudu Europske unije)

Presuda Općeg suda od 6. srpnja 2017. – Bodson i dr. protiv Europske investicijske banke (EIB)

(Predmet T-508/16) ⁽¹⁾

„Javna služba — Osoblje EIB-a — Ugovorna narav radnog odnosa — Primici od rada — Reforma sustava premija — Legitimna očekivanja — Pravna sigurnost — Očita pogreška u ocijeni — Proporcionalnost — Dužnost brižnog postupanja — Članak 11. stavak 3. Poslovnika EIB-a — Jednako postupanje”

(2017/C 277/67)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Jean-Pierre Bodson (Luxembourg, Luksemburg) i drugih 450 drugih tužitelja čija su imena navedena u prilogu presudi (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka (zastupnici: C. Gómez de la Cruz, G. Nuvoli i T. Gilliams, a zatim T. Gilliams i G. Faedo, agenti, uz asistenciju P.-E. Partscha, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi, s jedne strane, poništavanja odluka, iz obračunskih lista za isplatu premija iz travnja 2013., kojima se na tužitelje primjenjuje odluka Upravnog vijeća EIB-a od 14. prosinca 2010. i odluka Upravnog odbora EIB-a od 9. studenoga 2010., od 29. lipnja i 16. studenoga 2011. i od 20. veljače 2013. i, s druge strane, radi nalaganja EIB-u da tužiteljima plati iznos koji odgovara razlici između iznosa primitaka od rada plaćenih na temelju prethodno navedenih odluka i iznosa primitaka od rada koji se duguju primjenom ranijeg sustava ili, podredno, primjenom pravilno provedenog novog sustava kao i naknadu štete radi popravljivanja imovinske štete, zbog njihova gubitka kupovne moći, i neimovinske štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Jean-Pierreu Bodsonu i drugim članovima osoblja Europske investicijske banke (EIB) čija su imena navedena u prilogu nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 274 od 21.9.2013. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-61/13 i prenesen Općem sudu Europske unije 1.9.2016).

Tužba podnesena 11. svibnja 2017. – UI (*) protiv Vijeća**(Predmet T-282/17)**

(2017/C 277/68)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* UI (*) (zastupnik: J. Diaz Cordova, odvjetnik)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

— naloži tuženiku da ga imenuje na mjesto AST/SC 2 u Glavnom tajništvu Vijeća (DG A3).

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog svojoj tužbi u biti dovodi u pitanje zakonitost postupaka za koje on smatra da su doveli do nezakonitog propusta da ga se imenuje na predmetno mjesto. Tužitelj osobito upućuje na to da je tuženik izradio dodatan dokument koji se, prema njegovu mišljenju, ne bi trebao uzeti u obzir prilikom izrade njegova izvješća o sposobnosti, s obzirom na to da je podnesen mnogo kasnije nakon završetka njegova probnog rada. Tužitelj navodi da je tuženik prilikom ocjenjivanja tužiteljeva slučaja povrijedio određena temeljna prava, uključujući pravo na privatan život, pravo na povjerljivost komuniciranja i pravo na podnošenje pritužbi.

Tužba podnesena 30. svibnja 2017. – Air France protiv Komisije**(Predmet T-338/17)**

(2017/C 277/69)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Société Air France (Tremblay-en-France, Francuska) (zastupnici: A. Wachsmann i S. Thibault-Liger, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva:*

— primarno, na temelju članka 263. UFEU-a, da na temelju njegovog prvog, drugog i trećeg tužbenog razloga u cijelosti poništi Odluku Europske komisije br. C(2017) 1742 *final* od 17. ožujka 2017., Predmet AT.39258 – Zračni prijevoz tereta, u dijelu u kojem se ta odluka odnosi na njega, kao i razloge na kojima se temelji njezin operativni dio;

^(*) Informacije su izbrisane u okviru zaštite pojedinca u vezi s obradom osobnih podataka.

- podredno, ako Opći sud ne poništi u cijelosti Odluku br. C(2017) 1742 *final* na temelju prvog, drugog i trećeg tužbenog razloga da:
 - kao prvo,
 - poništi članak 1. stavak 1. podstavak 1. točku (c), podstavak 2. točku (c), podstavak 3. točku (c) i podstavak 4. točku (c) Odluke br. C(2017) 1742 *final*, u dijelu u kojem se jedinstvena i trajna povreda koja mu se stavlja na teret temelji na nedopuštenim dokazima koje je podnijela Lufthansa u okviru njezina zahtjeva za oslobađanje od novčanih kazni, i razloge na kojima se temelji, članak 3. točku (b) Odluke u dijelu u kojem se tužitelju izriče novčana kazna u visini od 182 920 000 eura, i članak 4. Odluke, i posljedično, na temelju članka 261. UFEU-a, smanji iznos te novčane kazne, u skladu s tužiteljevim prvim tužbenim razlogom,
 - poništi članak 1. stavak 1. podstavak 1. točku (c), podstavak 2. točku (c), podstavak 3. točku (c) i članak 4. točku (c) Odluke br. C(2017) 1742 *final*, u dijelu u kojem se njome iz područja jedinstvene i trajne povrede koja se pripisuje tužitelju isključuje zračne prijevoznike za koje je u obrazloženju odluke navedeno da su uključeni u povredu, i razloge na kojima se temelji, članak 3. točku (b) Odluke u dijelu u kojem se tužitelju izriče novčana kazna u visini od 182 920 000 eura, i članak 4. Odluke, i posljedično, na temelju članka 261. UFEU-a, smanji iznos te novčane kazne, u skladu s tužiteljevim drugim tužbenim razlogom,
 - poništi članak 1. stavak 1., podstavak 2. točku (c), podstavak 3. točku (c) Odluke br. C(2017) 1742 *final*, u dijelu u kojem su jedinstvenom i trajnom povredom koja mu se stavlja na teret obuhvaćene usluge prijevoza tereta koji ulazi u EGP (ulazni prijevoz prema EGP-u), i razloge na kojima se temelji, članak 3. točku (b) Odluke u dijelu u kojem se tužitelju izriče novčana kazna u visini od 182 920 000 eura, i članak 4. Odluke, i posljedično, na temelju članka 261. UFEU-a, smanji iznos te novčane kazne, u skladu s tužiteljevim trećim tužbenim razlogom,
 - kao drugo, poništi članak 1. stavak 1. podstavak 1. točku (c), podstavak 2. točku (c), podstavak 3. točku (c) i članak 4. točku (c) Odluke br. C(2017) 1742 *final*, u dijelu u kojem se njome utvrđuje da je odbijanje plaćanja provizije špediterima odvojeni dio jedinstvene i trajne povrede koja mu se stavlja na teret, i razloge na kojima se temelji, članak 3. točku (b) Odluke u dijelu u kojem se tužitelju izriče novčana kazna u visini od 182 920 000 eura, i članak 4. Odluke, i posljedično, na temelju članka 261. UFEU-a, smanji iznos te novčane kazne, u skladu s tužiteljevim četvrtim tužbenim razlogom,
 - i, kao treće, poništi članak 3. točku (b) Odluke br. C(2017) 1742 *final*, u dijelu u kojem se tužitelju izriče novčana kazna u visini od 182 920 000 eura zato što izračun te kazne uključuje njegove tarife za prijevoz tereta i 50 % njegovih prihoda od prijevoza tereta koji ulazi u EGP (prihodi za ulazni prijevoz u EGP) (u skladu s tužiteljevim petim tužbenim razlogom), zato što se precjenjuje težina povrede koja mu se pripisuje (u skladu s tužiteljevim šestim tužbenim razlogom), jer je trajanje povrede koja mu se pripisuje pogrešno utvrđeno (u skladu s tužiteljevim sedmim tužbenim razlogom) i jer je primijenjeno sniženje novčane kazne nedostatno s obzirom na normativne okvire (u skladu s tužiteljevim osmim tužbenim razlogom), i razloge na kojima se temelji, i, na temelju članka 261. UFEU-a smanji iznos te novčane kazne na primjerenu visinu;
- u svakom slučaju, naloži Komisiji snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni iz 2002. i načela legitimnih očekivanja, jednakog postupanja i nediskriminacije između društava Air France i Lufthansa koja utječe na dopuštenost dokaza podnesenih u okviru Lufthansinog zahtjeva za oslobađanje od novčanih kazni. Taj tužbeni razlog dijeli se na četiri dijela:

- prvi dio, koji se temelji na dopuštenosti prvog tužbenog razloga;
- drugi dio, koji se temelji na ukidanju oslobođenja dodijeljenog Lufthansi;
- treći dio, koji se temelji na nedopuštenosti dokaza podnesenih u okviru zahtjeva za oslobađanje od novčanih kazni;
- četvrti dio, koji se temelji na činjenici da se zbog nedopuštenosti dokaza koje je Lufthansa podnijela u okviru svojeg zahtjeva za oslobađanje od novčanih kazni Odluka nužno mora poništiti.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja i načela jednakog postupanja, nediskriminacije i zaštite od arbitrarnog postupanja Komisije jer su u operativnom dijelu odluke izostavljeni zračni prijevoznici koji su sudjelovali u povredama. Taj tužbeni razlog se sastoji od dva dijela:
 - prvi dio, koji se temelji na argumentu prema kojem izostavljanje iz operativnog dijela odluke zračnih prijevoznika koji su sudjelovali u praksama nije obrazloženo;
 - drugi dio, koji se temelji na argumentu prema kojem je izostavljanje iz operativnog dijela odluke zračnih prijevoznika koji su sudjelovali u praksama zahvaćeno povredom načela jednakog postupanja i nediskriminacije i načela zaštite od arbitrarnog postupanja Komisije.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi pravila o granicama Komisijine teritorijalne nadležnosti, koja je počinjena jer je ulazni prijevoz prema EGP-u obuhvaćen jedinstvenom i trajnom povredom. Taj tužbeni razlog dijeli se na dva dijela:
 - prvi dio, koji se temelji na činjenici da prakse u vezi s ulaznim prijevozom prema EGP-u nisu nastupile unutar EGP-a;
 - drugi dio: Komisija nije dokazala postojanje kvalificiranih učinaka unutar EGP-a povezanih s praksama u vezi s ulaznim prijevozom prema EGP-u.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na proturječnosti obrazloženja i očitoj pogrešci u ocjeni kojima je zahvaćeno utvrđenje prema kojem je odbijanje plaćanja provizije špediterima odvojeni dio jedinstvene i trajne povrede. Taj tužbeni razlog sastoji se od dva dijela:
 - prvi dio, koji se temelji na tome da je obrazloženje tog utvrđenja proturječno;
 - drugi dio, koji se temelji na tome da je obrazloženje tog utvrđenja zahvaćeno očitom pogreškom u ocjeni.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da su prodajne vrijednosti uzete u obzir za izračun novčane kazne Air Franceu pogrešne, i koji je podijeljen na dva dijela:
 - prvi dio, koji se temelji na tome da je obrazloženje uključivanja tarifa u vrijednost prodaja proturječno, da to uključivanje sadržava više pogreški koje se tiču prava i jednu očitu pogrešku u ocjeni;
 - drugi dio, koji se temelji na činjenici da uključivanje 50 % prihoda od ulaznog prijevoza prema EGP-u u vrijednosti prodaja povređuje smjernice Komisije o utvrđivanju novčanih kazni iz 2006. i načelo *non bis in idem*.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj ocjeni težine povrede, i sastoji se od dva dijela:
 - prvi dio, koji se temelji na argumentu prema kojem se precjenjivanje težine postupanja temelji na više očitih pogrešaka u ocjeni i povredi načela proporcionalnosti kazni i jednakog postupanja;
 - drugi dio, koji se temelji na argumentu prema kojem precjenjivanje težine postupanja proizlazi iz uključivanja u područje povrede kontakata u vezi s praksama koje su se odvale izvan EGP-a uz povredu pravila o teritorijalnoj nadležnosti Komisije.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom izračunu trajanje povrede.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju obrazloženja i na nedostatnom smanjenju novčane kazne od 15 %, koje je Komisija dodijelila s obzirom na normativne okvire.

Tužba podnesena 15. lipnja 2017. – SQ protiv EIB-a

(Predmet T-377/17)

(2017/C 277/70)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: SQ (zastupnici: N. Cambonie i P. Walter, odvjetnici)

Tuženik: Europska investicijska banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi pobijanu odluku s obzirom na to da je predsjednik pogrešno utvrdio, kao prvo, da prakse koje je direktor za komunikaciju provodio protiv tužitelja, koje su navedene u točkama 20. do 24., 25., 31., 34., 46., 50. i 51. izvještaja, ne predstavljaju prakse uznemiravanja, kao drugo, da nije bilo potrebe za pokretanje stegovnog postupka protiv navedenog direktora i, kao treće, da pobijana odluka kojom je utvrđeno da je tužitelj bio žrtva uznemiravanja mora ostati strogo povjerljiva;
- naloži EIB-u plaćanje naknade, kao prvo, neimovinske štete koju je tužitelj pretrpio zbog praksi uznemiravanja direktora za komunikaciju utvrđenih u pobijanoj odluci i da mu s te osnove dodijeli 121 992 (sto dvadeset jednu tisuću devetsto devedeset dva) eura, kao drugo, neimovinske štete koju je tužitelj pretrpio, a koja je odvojiva od nezakonitosti zbog koje je pobijana odluka djelomično poništena i da mu s te osnove dodijeli 25 000 (dvadeset i pet tisuća) eura, i kao treće, neimovinske štete nastale, s jedne strane, zbog toga što je glavna direktorica kadrovskih poslova počinila povredu neovisnosti postupka izvješćivanja koji je proveo direktor za praćenje usklađenosti i, s druge strane, zbog čina zastrašivanja ili prijetnje odmazdom glavne direktorice kadrovskih poslova prema tužitelju, te da mu s te osnove dodijeli 25 000 (dvadeset i pet tisuća eura);
- naloži EIB-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava i očitim pogreškama u ocjeni prilikom kvalifikacije određenih praksi koje je naveo tužitelj, a kojima je zahvaćena odluka Europske investicijske banke (EIB) od 20. ožujka 2017. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka). Taj je tužbeni razlog podijeljen na dva dijela:
 - prvi dio, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava u primjeni uvjeta prema kojem se uznemiravanje mora ponavljati;
 - drugi dio, koji se temelji na očitim pogreškama u ocjeni koje proizlaze iz činjenice da su određene prijavljene prakse bile objektivno takve da imaju negativan učinak na samopouzdanje i samopoštovanje.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogreškama vezanim za nepokretanje stegovnog postupka, a koji je podijeljen na dva dijela:
 - prvi dio, istaknut kao glavni, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava;
 - drugi dio, istaknut podredno, koji se temelji na očitijoj pogrešci u ocjeni i/ili povredi načela proporcionalnosti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava i očitim pogreškama u ocjeni vezano za obvezu tužitelja da poštuje povjerljivost pobijane odluke prema kojoj je on bio žrtva uznemiravanja od strane direktora za komunikaciju.

Tužba podnesena 28. lipnja 2017. – Dalli protiv Komisije

(Predmet T-399/17)

(2017/C 277/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: John Dalli (St. Julians, Malta) (zastupnici: L. Levi i S. Rodrigues, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži naknadu štete, osobito neimovinske, koja se privremeno procjenjuje na 1 000 000 eura;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe za naknadu štete tužitelj ističe dva tužbena razloga, koji se odnose na navodnu nezakonitost.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti OLAF-ovog postupanja

- OLAF-ova nezakonita postupanja su osobito sljedeća: nezakonitost odluke o pokretanju istrage; pogreške u kvalifikaciji istraga i nezakonitost proširenja opsega istrage; povreda načela prikupljanja dokaza (uključujući iskrivljavanje i krivotvorenje dokaza), prava obrane i različitih odredbi prava Unije (poput članka 339. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, članaka 4., 8. i 11. stavka 7. Uredbe (EZ) br. 1073/1999, članka 4. Odluke Komisije br. 1999/396, članka 18. OLAF-ovih uputa i članka 13. stavka 5. Pravila nadzornog odbora) te povreda načela pretpostavke nedužnosti i prava na zaštitu osobnih podataka.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitom postupanju Komisije

- Nezakonita postupanja Komisije su sljedeća: povreda načela dobre uprave i dužnosti objektivnog, nepristranog i lojalnog postupanja te postupanja uz poštovanje načela neovisnosti, kao i povreda OLAF-ove neovisnosti.

Tužba podnesena 27. lipnja 2017. – Vienna International Hotelmanagement protiv EUIPO-a (Vienna House)

(Predmet T-402/17)

(2017/C 277/72)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Vienna International Hotelmanagement AG (Beč, Austrija) (zastupnik: M. Zrzavy, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni žig: verbalni žig Unije „Vienna House” – prijava za registraciju br. 14 501 357

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. travnja 2017. u predmetu R 333/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 27. lipnja 2017. – Vienna International Hotelmanagement protiv EUIPO-a (VIENNA HOUSE)**(Predmet T-403/17)**

(2017/C 277/73)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Vienna International Hotelmanagement AG (Beč, Austrija) (zastupnik: M. Zrzavy, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Zajednice s verbalnim elementima u crvenoj boji „VIENNA HOUSE” – prijava za registraciju br. 14 501 308

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. travnja 2017. u predmetu R 332/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 30. lipnja 2017. – Landesbank Baden-Württemberg protiv SRB-a**(Predmet T-411/17)**

(2017/C 277/74)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i K. Rübsamen, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku izvršne sjednice Jedinstvenog odbora za rješavanje od 11. travnja 2017. o *ex ante* doprinosima Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2017. (SRB/ES/SRF/2017/05) uključujući prilog, u dijelu u kojem se pobijana odluka odnosi na tužitelja; i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) zbog nedostatnog obrazloženja odluke
2. Drugi tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje sukladno članku 41. stavku 1. i stavku 2. točki (a) Povelje zbog nenaslušanja tužitelja
3. Treći tužbeni razlog: povreda temeljnog prava na djelotvornu pravnu zaštitu sukladno članku 47. stavku 1. Povelje zbog nemogućnosti ispitivanja odluke
4. Četvrti tužbeni razlog: povreda članka 103. stavka 7. točke (h) Direktive 2014/59/EU ⁽¹⁾, članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013 ⁽²⁾, članka 6. stavka 5. prve rečenice Delegirane uredbe (EU) 2015/63 ⁽³⁾, članaka 16. i 20. Povelje i načela proporcionalnosti zbog primjene multiplikatora za IPS (Institutional Protection Scheme) pokazatelj
5. Peti tužbeni razlog: povreda članka 16. Povelje i načela proporcionalnosti zbog primjene multiplikatora za ispravak vrijednosti rizika
6. Šesti tužbeni razlog: nezakonitost članaka 4. do 7. i članka 9. Delegirane uredbe (EU) 2015/63 i Priloga I. navedenoj delegiranoj uredbi

⁽¹⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća Tekst značajan za EGP (SL 2014., L 173, str. 190.)

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Tekst značajan za EGP (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3.)

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s ex ante doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44.)

Tužba podnesena 29. lipnja 2017. – Karl Storz protiv EUIPO-a (3D)**(Predmet T-413/17)**

(2017/C 277/75)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Karl Storz GmbH & Co. KG (Tuttlingen, Njemačka) (zastupnik: S. Gruber, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija figurativnog žiga u kojoj je naznačena Europska unija s verbalnim elementom „3D” – međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 272 627

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. travnja 2017. u predmetu R 1502/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo od 11. travnja 2017. u predmetu R 1502/2016-2 i registrira žig „3D”, međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 272 627, za sve proizvode obuhvaćene prijavom, uključujući i one na koje još uvijek utječe pobijana odluka;

— naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 7. stavkom 2. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) u vezi s člankom 7. stavkom 2. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 3. srpnja 2017. – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank protiv SRB-a

(Predmet T-414/17)

(2017/C 277/76)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Austrija) (zastupnik: G. Eisenberger, odvjetnik)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku izvršne sjednice odbora od 11. travnja 2017. o *ex ante* doprinosima Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2017. (SRB/ES/SRF/2017/05) („Decision of the Executive Session of the Board of 11 April 2017 on the calculation of the 2017 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2017/05)”) koju je donio Jedinstveni sanacijski odbor (Single Resolution Board, SRB) i to u svakom slučaju u opsegu u kojem se odluka odnosi na tužitelja; i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: očita povreda bitnih postupovnih pravila zbog nepotpune objave odluke
2. Drugi tužbeni razlog: očita povreda bitnih postupovnih pravila zbog nedostatka u obrazloženju odluke

Tužba podnesena 3. srpnja 2017. – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi protiv EUIPO-a – Papouis Dairies (fino)

(Predmet T-416/17)

(2017/C 277/77)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikozija, Cipar) (zastupnici: S. Malynicz, QC, i V. Marsland, *Solicitor*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Papouis Dairies LTD (Nikozija, Cipar)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije u boji s verbalnim elementom „fino” – prijava za registraciju br. 11 180 791

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. travnja 2017. u predmetu R 2759/2014-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci u postupku snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 3. srpnja 2017. – Cipar protiv EUIPO-a – Papouis Dairies (fino Cyprus Halloumi Cheese)

(Predmet T-417/17)

(2017/C 277/78)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Republika Cipar (zastupnici: S. Malynicz, QC, i V. Marsland, *solicitor*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Papouis Dairies LTD (Nikozija, Cipar)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije u boji, koji sadržava verbalne elemente „fino Cyprus Halloumi Cheese” – Prijava za registraciju br. 11 180 791

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. travnja 2017. u predmetu R 2650/2014-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci u postupku snošenje vlastitih kao i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda člana 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 4. srpnja 2017. – Eduard Meier protiv EUIPO-a – Calzaturificio Elisabet (Safari Club)**(Predmet T-418/17)**

(2017/C 277/79)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Eduard Meier GmbH (München, Njemačka) (zastupnici: S. Schicker i M. Knitter, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Calzaturificio Elisabet Srl (Monte Urano, Italija)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije „Safari Club” – Prijava za registraciju br. 13 186 036*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. svibnja 2017. u predmetu R 1158/2016-4**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda člana 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 4. srpnja 2017. – Mendes protiv EUIPO-a – Actial Farmaceutica (VSL#3)**(Predmet T-419/17)**

(2017/C 277/80)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Mendes SA (Lugano, Švicarska) (zastupnik: G. Carpineti, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Actial Farmaceutica Srl (Rim, Italija)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* druga stranka pred žalbenim vijećem*Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije „VSL#3” – Žig Europske unije br. 1 437 789*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom opoziva*Pobijana odluka:* odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. svibnja 2017. u predmetu R 1306/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- kao glavni zahtjev, poništi pobijanu odluku žalbenog vijeća OHIM-a u skladu s člankom 51. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 207/2009;
- podredno, poništi pobijanu odluku žalbenog vijeća OHIM-a u skladu s člankom 51. stavkom 1. točkom (c) Uredbe br. 207/2009;
- u svakom slučaju, naloži EUIPO-u da tužitelju naknadi sve troškove postupka ili barem da svaka stranka snosi vlastite troškove u cijelosti.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 51. stavka 1. točke (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 10. srpnja 2017. – Portigon protiv SRB-a

(Predmet T-420/17)

(2017/C 277/81)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Portigon AG (Düsseldorf, Njemačka) (zastupnici: D. Bliesener i V. Jungkind, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku tuženika od 11. travnja 2017. o izračunu *ex ante* doprinosa jedinstvenom fondu za sanaciju za 2017. (SRB/ES/SRF/2017/05), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja; te
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 70. stavka 2. podstavaka 1. do 3. Uredbe (EU) br. 806/2014 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) Provedbene uredbe (EU) 2015/81 ⁽²⁾ i člankom 103. stavkom 7. Direktive 2014/59/EU ⁽³⁾

- Tuženik je tužitelju nezakonito odredio obvezu doprinosa u Fond, s obzirom na to da obvezni doprinos institucija u postupku sanacije nije predviđen Uredbom (EU) br. 806/2014 niti Direktivom 2014/59/EU. Članak 114. UFEU-a zabranjuje prikupljanje doprinosa od institucija kao što je tužitelj koje dovršavaju svoje preostale operacije. Pretpostavke za usvajanje mjera prema članku 114. stavku 1. UFEU-a u odnosu na tužitelj nisu ispunjene. Prikupljanje doprinosa također je protivno i članku 114. stavku 2. UFEU-a.
- Tuženik je tužitelju nezakonito odredio obvezu doprinosa u Fond, s obzirom na to da institucija nije izložena riziku, njena je sanacija isključena prema Uredbi (EU) br. 806/2014 te ona nema značaja za stabilnost financijskog sustava. To bi dovelo do povrede članka 103. stavka 7. točaka (a), (d) i (g) Direktive 2014/59/EU.
- Tužitelj nije od 2012. godine pokrenuo nove poslove te se nalazi u postupku sanacije zbog odluke Europske komisije o potpori. Većinu svojih preostalih obveza drži u povjereničkom upravljanju za drugog pravnog subjekta koji je preuzeo prilike i rizike iz tog posla.

- Delegiranom uredbom (EU) 2015/63 ⁽⁴⁾ povrijeđeni su članak 114. UFEU-a i članak 103. stavak 7. Direktive 2014/59/EU kao bitan element za izračun doprinosa (članak 290. stavak 1. druga rečenica UFEU-a). Nadalje, tuženiku nije smjelo biti dopušteno dalje prenijeti dodatne pokazatelje rizika (članak 290. stavak 1. UFEU-a).
2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 16. i 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) jer zbog posebne tužiteljeve situacije u usporedbi s drugim kreditnim institucijama obveznicima doprinosa odluka povređuje opće načelo jednakosti. Ona usto neproporcionalno zadire u tužiteljevu slobodu poduzetništva.
3. Treći tužbeni razlog (podredno): povreda članka 70. stavka 2. Uredbe (EU) br. 806/2014 u vezi s člankom 103. stavkom 7. Direktive 2014/59/EU jer je tuženik prilikom izračuna iznosa doprinosa tužiteljev bilansni povjerenički posao bez rizika nezakonito propustio izuzeti od obveza relevantnih za određivanje doprinosa.
4. Četvrti tužbeni razlog (podredno): povreda članka 70. stavka 6. Uredbe (EU) 806/2014 u vezi s člankom 5. stavcima 3. i 4. Delegirane uredbe (EU) 2015/63 jer je tuženik pogrešno izračunao iznos tužiteljevog doprinosa na temelju bruto pristupa u odnosu na derivativne ugovore.
5. Peti tužbeni razlog (podredno): povreda članka 70. stavka 6. Uredbe (EU) 806/2014 u vezi s člankom 6. stavkom 8. točkom (a) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 jer je tuženik prilikom izračuna iznosa doprinosa tužitelja nezakonito smatrao institucijom u restrukturiranju te je pokazatelj rizika iz članka 6. stavka 5. točke (c) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 morao dobiti minimalnu vrijednost.
6. Šesti tužbeni razlog: povreda članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (a) Povelje jer tužitelj nije saslušan.
7. Sedmi tužbeni razlog: povreda članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (c) Povelje zbog nedostatnog obrazloženja odluke.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1.).

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima jedinstvenom fondu za sanaciju (SL 2015., L 15, str. 1.).

⁽³⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2014/59/EU od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190.; ispravak SL 2015., L 216, str. 9.).

⁽⁴⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44.).

Tužba podnesena 3. srpnja 2017. – Capo d’Anzio protiv Komisije

(Predmet T-425/17)

(2017/C 277/82)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Capo d’Anzio SpA (Anzio, Italija) (zastupnik: S. Carloni, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- U skladu s člankom 263. UFEU-a, poništi odluku Komisije C (2017) 2953 *final* od 28. travnja 2017. o povratu 193 120 eura, uvećanih za zatezne kamate, koji su tužitelju prvotno dodijeljeni na ime predfinanciranja u okviru sporazuma o bespovratnim sredstvima LIFE10 ENV/IT/000369 – LCA4PORTS.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj tvrdi sljedeće:

1. Društvo Capo d'Anzio je 14. listopada 2011. potpisalo sporazum o dodijeli bespovratnih sredstava LIFE10 – ENV/IT/000369 kojim je Europska komisija dodijelila tom društvu bespovratna sredstva (za dio u visini od 45,94 % ukupne svote, uz maksimalan iznos od 485 300,00 eura) za projekt u vezi s proučavanjem ekološke održivosti razvoja Porto di Anzio koji je predviđen projektom za izgradnju, obnovu i proširenje koji su odobrila nadležna javna tijela.
2. Tijekom provođenja aktivnosti predviđenih tim projektom, u kojem su isprva u potpunosti poštovana ugovorna i zakonska pravila, Komisija je uočila da se ne ispunjavaju određene formalne obveze, što je dovelo do suspenzije projekta i do toga da se pobijanom odlukom potom zatraži povrat priznatih sredstava.
3. Povreda na koju se poziva tužitelj je povreda iz članka 11. i sljedećih članka propisa Zajednice kojima se uređuju postupci koje treba provesti u slučaju suspenzije projekta i naknadnog raskida sporazuma o bespovratnim sredstvima i pokretanje postupka za povrat sredstava dodijeljenih na ime predfinanciranja.
4. Komisija u ovom slučaju navodi da je od društva Capo d'Anzio primila obavijesti o privremenoj naravi vlastitih ekonomskih i financijskih poteškoća, u kojima je izričito navedeno da su te poteškoće uzrokovane nezakonitim djelima i činjenicama koja su izvan kontrole tog društva.
5. Društvo Capo d'Anzio S.p.a. je kontinuirano i uredno obavještavalo o tim poteškoćama za koje mu se nije mogla pripisati krivnja, i na posljétku je dopisom od 2. studenoga 2015. i naknadnim dopisom od 7. prosinca 2015. zatražilo da se te okolnosti uzmu u obzir pri donošenju odluka u vezi sa sporazumom i zatražilo sastanak na kojem bi iznijelo svoje razloge, pritom se izrijekom obvezujući da će u svakom slučaju vratiti sredstva dobivena na temelju predfinanciranja u slučaju apsolutne nemogućnosti trajnog izvješćivanja o tom projektu.
6. Komisija je umjesto da uzme u obzir dobivena opravdanja i zatraži dodatne informacije radi omogućavanja tužitelju da se koristi svojim pravima obrane, primijenila opće odredbe i odlučila da je društvo Capo d'Anzio S.p.a. počinilo skrivljenu povredu svojih ugovornih obveza.
7. Društvo Capo d'Anzio S.p.a. imalo je pravo dobiti priliku raspraviti situaciju s Komisijom da bi dokazalo da nije počinilo skrivljenu povredu svojih ugovornih obveza i da bi iskoristilo svoje pravo da na njega negativno ne utječe situacija za koju mu se ne može pripisati krivnja.
8. Komisija je stoga postupala na način koji predstavlja ograničenje prava društva Capo d'Anzio S.p.a. i povrijedila je opća načela prava u skladu s kojima se ugovori mogu raskinuti samo u slučaju skrivljene povrede ugovornih obveza.
9. Povreda postupovnih i materijalnih odredbi dovela je do nepravdnosti pobijane odluke, kojom je opozvano djelomično financiranje dodijeljeno tom društvu unatoč tomu što je društvo Capo d'Anzio S.p.a. u biti pravilno koristilo sredstva dobivena od Komisije za plaćanje profesionalaca odgovornih za provedbu projekta, zato što se Komisija u toj odluci usredotočila na čisto formalnu okolnost da društvo nije pravovremeno podnijelo izvješće o provedenim mjerama.

Tužba podnesena 5. srpnja 2017. – Item Industrietechnik protiv EUIPO-a (EFUSE)**(Predmet T-426/17)**

(2017/C 277/83)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Item Industrietechnik GmbH (Solingen, Njemačka) (zastupnici: G. Hasselblatt, V. Töbelmann i M. Vitt, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „EFUSE” – prijava za registraciju br. 15 463 003*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. travnja 2017. u predmetu R 1881/2016-4**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 5. srpnja 2017. – Item Industrietechnik protiv EUIPO-a (EFUSE)**(Predmet T-427/17)**

(2017/C 277/84)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Item Industrietechnik GmbH (Solingen, Njemačka) (zastupnici: G. Hasselblatt, V. Töbelmann i M. Vitt, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije „EFUSE” – prijava za registraciju br. 15 463 011*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. travnja 2017. u predmetu R 1882/2016-4**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;

— naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

Povreda članka 7. stavka 1. točka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 11. srpnja 2017. – Alpine Welten Die Bergführer protiv EUIPO-a (ALPINEWELTEN Die Bergführer)

(Predmet T-428/17)

(2017/C 277/85)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Alpine Welten Die Bergführer GmbH & Co. KG (Berghülen, Njemačka) (zastupnik: T.-C. Leisenberg, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „ALPINEWELTEN Die Bergführer” – prijava za registraciju br. 15 187 826

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. travnja 2017. u predmetu R 1339/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.

Rješenje Općeg suda od 29. lipnja 2017. – It Works protiv EUIPO-a – KESA Holdings Luxembourg (IT it WORKS)

(Predmet T-778/15) ⁽¹⁾

(2017/C 277/86)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 90, 7. 3. 2016.

Rješenje Općeg suda od 30. lipnja 2017. – Austrian Power Grid protiv ACER-a**(Predmet T-53/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 277/87)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 95, 27. 3. 2017.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR